

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ'

Τετάρτη 9 Ιουλίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 9 Ιουλίου 1997, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.29', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης "Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών δραστηριοτήτων και άλλες διατάξεις".

Έχουμε τις διατάξεις του νομοσχεδίου που έχουν συζητηθεί στη Διαρκή Επιτροπή, με τις τροπολογίες που είχαν κατατεθεί εκεί και είναι συνολικά 29 άρθρα. Επίσης έχουμε και τις τροπολογίες των Υπουργών και των συναδέλφων Βουλευτών που θα συζητηθούν εδώ.

Αν συμφωνείτε, την Παρασκευή να συζητηθούν αυτές οι τροπολογίες για το φυσικό αέριο κλπ και να συζητήσουμε σήμερα και αύριο το καθ'εαυτό νομοσχέδιο.

Είστε σύμφωνοι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Μπορείτε, κύριε Πρόεδρε, να επαναλάβετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπα τις τροπολογίες για το φυσικό αέριο κλπ να τις αφήσουμε για την Παρασκευή το πρωί, καθώς και τροπολογίες Βουλευτών που υπάρχουν εμπρόθεσμες -είναι έξι τροπολογίες- και το νομοσχέδιο που έχει συζητηθεί και στη Διαρκή Επιτροπή και το γνωρίζετε όσοι ασχοληθήκατε στην Επιτροπή, να το συζητήσουμε σήμερα και αύριο. Αν θέλετε να συζητήσουμε και μέρος του νομοσχεδίου την Παρασκευή, δεν έχω αντίρρηση.

Οι δύο εισηγητές, που το γνωρίζετε περισσότερο, να μας πείτε τι είναι εκείνο που εξυπηρετεί καλύτερα από τις διατάξεις του νομοσχεδίου ποια άρθρα ίσως θεωρείται ότι χρειάζεται να συζητηθούν χωριστά, λόγω της σημασίας τους, ώστε να μην μπουν σε ενότητα με άλλα άρθρα και χαθεί το αντικείμενο και το περιεχόμενο της συζήτησής μας.

Ορίστε, κύριε Σαλαγκούδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Εγώ πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι μπορούμε σήμερα και ενδεχομένως λίγο και αύριο να εξαντλήσουμε το νομοσχέδιο, τα πρώτα δεκαεννέα άρθρα δηλαδή και στη συνέχεια να ασχοληθούμε με το δεύτερο

μέρος αύριο και τις τροπολογίες και φυσικά την Παρασκευή να μείνει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εννοείτε τροπολογίες αυτά που συζητήθηκαν στην Επιτροπή; Αυτές εννοείτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αυτό το δεύτερο μέρος, εννοώ να το συζητήσουμε αύριο ενδεχομένως και όσες τροπολογίες προλάβουμε και φυσικά να μείνει η τροπολογία του φυσικού αερίου να τη συζητήσουμε την Παρασκευή, διότι είναι και μεγάλη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σαλαγκούδη, για πείτε μου: Βλέπω εδώ τα άρθρα που προσετέθησαν. Δηλαδή μέχρι το άρθρο 19 μπορούμε να πάμε σήμερα; Μήπως είναι κάποια εξ αυτών των άρθρων που πρέπει να συζητηθούν χωριστά;

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, από το άρθρο 1 μέχρι το άρθρο 19 στην ουσία είναι μία ενότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τι λέτε, κύριοι συνάδελφοι, να συζητηθούν όλα μαζί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε. Από το άρθρο 1 μέχρι το άρθρο 19 σήμερα. Από το άρθρο 19 μέχρι το άρθρο 25 αύριο και οι τροπολογίες την Παρασκευή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τότε, να το χωρίσουμε σε δύο τμήματα. Δεν έχουν κάποια διάκριση μεταξύ τους αυτά τα 19 άρθρα; Βλέπω μεταβατικές διατάξεις - είναι το άρθρο 18- βλέπω άδειες εγκαταστάσεων και εν συνεχεία επιτροπές εξέτασης και επανεξέτασης.

Να πάμε μέχρι και το άρθρο 10 σε μία ενότητα και τα υπόλοιπα δεύτερη ενότητα; Μέχρι τη μία η ώρα να πάει η πρώτη ενότητα και μετά...

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, μέχρι το άρθρο 19 στην ουσία είναι μία ενότητα. Είναι μια πρακτική που ακολουθήσαμε και στη Διαρκή Επιτροπή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Έτσι συζητήθηκαν και στην Επιτροπή, κύριε Πρόεδρε, από το άρθρο 1 μέχρι το άρθρο 19.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς. Τότε, λοιπόν, έχετε χρόνο δέκα λεπτών ο καθένας να μιλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Πα'όλο που συμφωνώ ότι είναι μία ενότητα, υπάρχει η άδεια εγκατάστασης και η άδεια λειτουργίας. Δηλαδή, θα μπορούσαμε είτε να το σταματήσουμε μέχρι το άρθρο 8 είτε να δώσουμε μια ξεχωριστή έμφαση στο άρθρο 7. Έχει δηλαδή μία διαφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λοιπόν μέχρι και το 8 να συζητηθούν σε μία ενότητα και εν συνεχεία τα υπόλοιπα. Δεν είναι δυνατόν δεκαεννιά άρθρα να συζητηθούν μαζί. Είμαστε σύμφωνοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως, μέχρι και το άρθρο 8 συζητούμε τώρα και κατά τις 12.30' θα εισέλθουμε στη δεύτερη ενότητα μέχρι και το άρθρο 19.

Η κ. Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη μου, που μια σημαντική νομοθετική ρύθμιση έχει φορτισθεί έντονα από μικροπολιτικές αντιπαράθεσεις και έτσι η ουσία έχει υποχωρήσει, τουλάχιστον όπως διαφάνηκε στη χθεσινή διαδικασία. Οφείλω να ξεκαθαρίσω ότι οι επιφυλάξεις που διατύπωσα χθες για την αποτελεσματικότητα, δεν αφορούν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και συγκεκριμένα τα άρθρα 1 μέχρι 19, αλλά αφορούν συνολικά το νομοθετικό έργο της Βουλής, εφόσον η υλοποίηση των νόμων, που ψηφίζονται από τη Βουλή, εξαρτάται από το επίπεδο λειτουργικότητας των υπηρεσιών της Δημόσιας Διοίκησης όλων των επιπέδων και βεβαίως και της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ).

Είναι γεγονός ότι το σχέδιο νόμου, το οποίο σήμερα εξετάζουμε, όπως αναφέραμε και ανέφερα χθες, επιχειρεί να εκσυγχρονίσει συνολικά το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει μέχρι σήμερα και αφορά στην ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών περιοχών. Στο άρθρο 4 διατυπώνεται η βασική αρχή του νομοσχεδίου, η καθιέρωση μιας και μόνης υπεύθυνης αρχής για την έκδοση των σχετικών αδειών και σ' αυτή τη μια και μόνη αρχή ο ενδιαφερόμενος θα υποβάλλει όλα τα σχετικά δικαιολογητικά και η αδειοδοτούσα αυτή αρχή θα είναι αρμόδια για την εσωτερική επικοινωνία μεταξύ των συναρμοδίων υπηρεσιών για την έκδοση της αιτούμενης άδειας.

Στο άρθρο 7 προβλέπεται ότι η άδεια λειτουργίας θα εκδίδεται μετά την πραγματοποίηση της επένδυσης, δεν θα έχει περιοριστικά χρονικά όρια, πέραν των οποίων θα πρέπει να αναθεωρηθεί. Κάθε άδεια που θα εκδίδεται θα είναι αορίστου χρόνου και θα επιβάλλεται να αναθεωρηθεί μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που η ιδιοκτήτρια εταιρεία θα προβεί σε σημαντικές αλλαγές στην παραγωγική μονάδα.

Στα άρθρα 6 και 10 υπάρχουν σημαντικές διατάξεις που εξασφαλίζουν τη διαφάνεια των λειτουργιών, όπως στην περίπτωση επανεξέτασης ένστασης ενδιαφερομένων μετά από την απόρριψη αιτήματος για την έκδοση άδειας λειτουργίας και η ένσταση ή μη ένσταση επανεξετάζεται από ειδική επιτροπή που συγκροτείται από εκπροσώπους φορέων και εκπροσώπους των συναρμοδίων αρχών. Τη διαφάνεια των λειτουργιών εξασφαλίζει επίσης και διάταξη που επιβάλλει τη δημοσιοποίηση των αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας της παραγωγικής μονάδας.

Θα μου επιτρέψετε κυρία Υπουργέ, να κάνω και κάποιες παρατηρήσεις σχετικά με το άρθρο 7 παρ. 4.

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο άρθρο 7 παράγραφος 4 και να σας παρακαλέσω να συμφωνήσετε στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 7 να προστεθεί η φράση: "Παράνομη παράλειψη της διοίκησης ή της αυτοδιοίκησης είναι επίσης η άρνηση απάντησης ή η μη χορήγηση των απαιτούμενων από εκάστη υπηρεσία, ή δήμο ή κοινότητα "αδειών ή η μη διατύπωση των λόγων τυχόν άρνησης τους μέσα στις οριζόμενες προθεσμίες του άρθρου 4".

Επίσης θα ήθελα να σας παρακαλέσω να δεχθείτε την παρατήρησή μου στο άρθρο 7 παράγραφος 7. Το πρώτο εδάφιο να συμπληρωθεί ως εξής: "Ο φορέας της άδειας εγκατάστασης υποχρεούται στη δημοσιοποίηση της ληφθείσας άδειας εντός είκοσι ημερών από την έκδοσή της επί ποινή ακυρότητας της άδειας με δημοσίευση που θα καταχωριστεί σε μία τουλάχιστον εφημερίδα του νόμου της έδρας της επιχείρησης". Θα παρακαλούσα η προσθήκη, εφόσον γίνει δεκτή η παρατήρησή μου να είναι με κεφαλαία γράμματα.

Τέλος, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να δεχθείτε και μία άλλη παρατήρησή μου στο άρθρο 9 παράγραφος 1. Κυρία

Υπουργέ, εμείς οι Βουλευτές που ζούμε σε επαρχιακές περιοχές, στην περιφέρεια της χώρας μας, κατανοούμε ότι το ποσό των εκατόν είκοσι εκατομμυρίων ως κατώτερο όριο για την επαρχία είναι πάρα πολύ μεγάλο και δεδομένου ότι δεν υπάρχει τέτοια δυναμική στην επαρχία, θα παρακαλούσα να προσδιοριστεί στο μισό, στα εξήντα εκατομμύρια ή να μην υπάρχει κατώτερο όριο, αν αυτό ήταν δυνατό. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγκεκριμένες παρατηρήσεις έχω να κάνω μόνο στα άρθρα του νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 2 σωστά κάναμε μία προσθήκη στη Διαρκή Επιτροπή και είπαμε στην ιπποδύναμη, εκεί που ορίζονται τα επαγγελματικά εργαστήρια, δεν περιλαμβάνεται η ισχύς, η οποία δεν σχετίζεται αμέσως με την παραγωγική διαδικασία, υπάρχουν όμως ορισμένες διατάξεις από όπου επιβάλλονται ορισμένα μηχανήματα προστασίας του περιβάλλοντος και ίσως θα έπρεπε να προσθέσουμε "και η ιπποδύναμη των μηχανημάτων αυτών που επιβάλλονται για την προστασία του περιβάλλοντος" ή θα μπορούσαμε διευκρινιστικά να πούμε σε αυτά π.χ. "η ισχύς μηχανημάτων για την προστασία του περιβάλλοντος". Νομίζω ότι κάτι τέτοιο προβλέπεται και από το π.δ. 84/84.

Επίσης θα ήθελα να πω ότι στο άρθρο 2 στους ορισμούς, θα έπρεπε να οριστεί και ο όρος "εκσυγχρονισμός". Τελευταία ο όρος εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων κατά κόρον χρησιμοποιείται και ουσιαστικά είναι πράξη, είναι δηλαδή επενδύσεις εκσυγχρονισμού και έτσι λέγονται συνεχώς. Δεν έχουμε όμως ορίσει τον όρο "εκσυγχρονισμός", που θα μπορούσαμε να το κάνουμε, γιατί ακριβώς έχουμε να κάνουμε με επενδύσεις εκσυγχρονισμού που πολλές φορές είναι με αύξηση ή χωρίς αύξηση των εγκαταστάσεων, με ανανέωση μηχανημάτων ή με άλλες παρεμβάσεις που μπορούν να γίνουν στην επιχείρηση.

Θα πρότενα λοιπόν και εδώ στο άρθρο αυτό στο οποίοδήποτε σημείο να τεθεί ο ορισμός του εκσυγχρονισμού. "Εκσυγχρονισμός νοείται κάθε νέα εγκατάσταση που αποσκοπεί στη βελτίωση της λειτουργίας υφισταμένων εγκαταστάσεων με ή χωρίς επαύξηση της εγκατεστημένης ισχύος δια της εφαρμογής των βελτιστων διαθέσιμων τεχνικών".

Νομίζω ότι είναι απαραίτητος ο ορισμός του όρου "εκσυγχρονισμός", διότι αναφέρεται σε πάρα πολλές διατάξεις και είπαμε ότι έχουμε και καθοριζόμενες επενδύσεις εκσυγχρονισμού, που και σε αναπτυξιακά νομοσχέδια, ενδεχομένως, που θα έρθουν, θα επαναλαμβάνεται ίσως πολλές φορές.

Στο άρθρο 3 -το είχα τονίσει και στην Επιτροπή- στα θέατρα, στους κινηματογράφους στα κέντρα ψυχαγωγίας, που συγκεντρώνουν πολύ μεγάλο κοινό, εκεί απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή.

Δεν μιλάω για την άδεια της εγκατάστασης, αλλά για την άδεια της λειτουργίας, ήτοι του πληρέστερου ελέγχου του μηχανολογικού εξοπλισμού, που είναι μεγάλος σ' αυτούς τους χώρους, όπου πάρα πολύ κοινό συχνάζει και επομένως πρέπει να το προστατεύουμε και να φροντίζουμε για την ασφάλειά του.

Νομίζω ότι δεν θα πρέπει να εξαιρεθούν από την άδεια λειτουργίας, αλλά θα πρέπει για τα θέατρα, τους κινηματογράφους, τα κέντρα ψυχαγωγίας, να προβλεφθεί από το νομοσχέδιο να μπαίνουν στη διαδικασία της λήψης άδειας λειτουργίας για το συστηματικότερο έλεγχο και την ασφάλεια επομένως των τόσο πολλών ανθρώπων, που βρίσκονται σ' αυτούς τους χώρους.

Στο άρθρο 4, στην παράγραφο 1, για την εγκατάσταση ή την επέκταση, προτείνω να προστεθεί και η λέξη "...ή την επέκταση ή τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων". Δηλαδή τον όρο "εκσυγχρονισμό", που έχουμε προσθέσει, νομίζω ότι θα πρέπει να τον αναφέρουμε εδώ που λέει: "...για την εγκατάσταση, την επέκταση ή τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων του παρόντος νόμου".

Στο άρθρο 5, παράγραφος 3, αναφέρετε, σαν συμμετοχή

στον έλεγχο που η αδειοδοτούσα αρχή κάνει, έναν εκπρόσωπο της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η αδειοδοτούσα αρχή είναι νομαρχιακού επιπέδου και επομένως δεν νομίζω ότι συμβάλλει σε τίποτα ο εκπρόσωπος της τοπικής αυτοδιοίκησης, που στη συγκεκριμένη περίπτωση θα είναι ή ο καταγγέλλων ή, εν πάση περιπτώσει, ο άμεσα συνδεδεμένος με τους περιοίκους και δεν νομίζω ότι η συμμετοχή του θα συμβάλει, παρά μονάχα στον επηρεασμό δυσάρεστα της αδειοδοτούσας αρχής. Δεν νομίζω ότι συμβάλλει, δηλαδή, η συμμετοχή του εκπροσώπου της τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η αδειοδοτούσα αρχή είναι αυτή που θα κάνει τον έλεγχο του επιπέδου της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης. Επομένως, δεν χρειάζεται να είναι ο εκπρόσωπος της οικείας τοπικής αυτοδιοίκησης.

Προτείνω, λοιπόν, να απαλειφθεί, να διαγραφεί δηλαδή, ο εκπρόσωπος της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Στο άρθρο 7, στην παράγραφο 2, όπου προσδιορίζονται τα κριτήρια με βάση τα οποία χορηγείται η άδεια, δεν περιλαμβάνεται ένα κριτήριο, που νομίζω ότι είναι σημαντικό για την ώθηση των επενδύσεων. Θα έλεγα δηλαδή, ότι θα έπρεπε να προστεθεί ως κριτήριο η προσφορά της δραστηριότητας στην εθνική οικονομία ή στην οικονομία της περιοχής.

Έχουμε φθίνουσες περιοχές, έχουμε περιοχές εθνικής σημασίας και επίσης έχουμε επενδύσεις, οι οποίες έχουν εθνική σημασία και συμβάλλουν στην οικονομία. Εκεί νομίζω ότι θα πρέπει να προσθέσουμε ένα κριτήριο, ούτως ώστε η αδειοδοτούσα αρχή να το λαμβάνει υπόψη, δηλαδή την προσφορά στην εθνική οικονομία, αλλά και στην τοπική οικονομία της περιοχής. Να προστεθεί ένα κριτήριο, δηλαδή, που να λέει ότι η προσφορά της δραστηριότητας στην εθνική οικονομία και στην οικονομία της περιοχής λαμβάνεται υπόψη.

Για το άρθρο 8, νομίζω ότι όπου αναφέρεται η λέξη "επέκταση", θα μπορούσε και πρέπει να προστεθεί και ο όρος "εκσυγχρονισμός", δηλαδή "επέκταση ή εκσυγχρονισμός της δραστηριότητας".

Προς το τέλος του άρθρου, δηλαδή στην προτελευταία πρόταση της παραγράφου 2 του άρθρου 8, αναφέρεται το εξής: "Στην περίπτωση αυτή είναι δυνατή η επιβολή στο φορέα ειδικών όρων αρχιτεκτονικής και αισθητικής προσαρμογής προς τη νέα χρήση γης της περιοχής". Ωραία το λέμε αυτό, αλλά νομίζω ότι θα έπρεπε να προσθέσουμε το εξής: "λαμβανομένων όμως υπόψη των ιδιομορφιών της βιομηχανικής εγκατάστασης".

Δηλαδή, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες, που ενδεχομένως έχει η βιομηχανική εγκατάσταση, ούτως ώστε να μην προτείνεται ένα αρχιτεκτονικό ή οποιοδήποτε άλλο σχέδιο, που δεν είναι δυνατό όμως να είναι συμβατό με τη συγκεκριμένη βιομηχανική εγκατάσταση και επομένως, θα πρέπει να προσαρμόζεται έτσι, ούτως ώστε να εξυπηρετείται και η συγκεκριμένη βιομηχανική εγκατάσταση.

Αυτές ήταν οι παρατηρήσεις μου μέχρι το άρθρο 8. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αρχίζοντας από το άρθρο 1, θα ήθελα να πω ότι είμαστε υπέρ της κατάργησης των γραφειοκρατικών διαδικασιών και της απλούστευσής τους, αλλά θεωρούμε πως το παρόν νομοσχέδιο εν μέρει μόνο ανταποκρίνεται σ' αυτόν το σκοπό. Περιλαμβάνει πολύ σοβαρές διατάξεις, όπως είναι τα άρθρα 21, 22, 23, καθώς και η τροπολογία για το φυσικό αέριο, τα οποία δεν είναι οργανικά δεμένα με το νομοσχέδιο. Έτσι μας δίνετε το δικαίωμα να συμπεράνουμε, ότι το νομοσχέδιο αποτελεί το πρόσχημα για να περάσουν αυτές οι διατάξεις, που αποτελούν και τον κύριο στόχο του.

Στο άρθρο 2, στην παράγραφο ιβ', που αφορά την αδειοδοτούσα αρχή, αντί αυτή να είναι πολιτική αρχή, όπως π.χ. ο νομάρχης ή ο πρόεδρος της αντίστοιχης νομαρχιακής επιτροπής, ορίζεται να είναι η αρμόδια για θέματα βιομηχανίας υπηρεσία της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης. Αντί για την υπηρεσία, θεωρούμε πιο σωστό να είναι ο ίδιος ο νομάρχης ή ο πρόεδρος του νομαρχιακού συμβουλίου. Έχει άλλο κύρος και βαρύτητα, αν η άδεια χορηγείται από αυτούς και όχι από

την αρμόδια υπηρεσία.

Στο άρθρο 4, η παράγραφος 6 είναι επικίνδυνη και γι' αυτό πρέπει να απαλειφθεί. Επίσης, ουσιαστικά καταργεί τις διατάξεις προστασίας του περιβάλλοντος με αόριστο τρόπο και με απόφαση της Υπουργού Ανάπτυξης. Θεωρούμε ότι για σημαντικούς λόγους για την εθνική οικονομία, πρέπει να υπάρξουν κάποιες παρεκκλίσεις, οι οποίες όμως θα πρέπει να αναφέρονται, καθώς και τα όρια αυτών των παρεκκλίσεων, στις διατάξεις που καθορίζουν τα όρια των περιβαλλοντικών οχλήσεων.

Η παράγραφος 6 πινάζει κυριολεκτικά στον αέρα τις όποιες θετικές ρυθμίσεις περιλαμβάνονται σε άλλα άρθρα. Σε διαφορετική περίπτωση, αν αυτό δεν είναι δυνατό, θεωρούμε απαραίτητη την ομόφωνη σύμφωνη γνώμη του νομαρχιακού συμβουλίου. Στο άρθρο 6, η παράγραφος 1 αναφέρεται με πολύ γενικό και αόριστο τρόπο στο δικαίωμα προσφυγής όσων έχουν έννομο συμφέρον.

Δεν γίνεται αναφορά στον κοινωνικό έλεγχο. Κατά την άποψή μας, το έννομο συμφέρον θα πρέπει να είναι πολύ πιο συγκεκριμένο. Έτσι, ο κάθε φορέας και ο κάθε πολίτης να έχει δικαίωμα προσφυγής, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η εγκατάσταση και λειτουργία μιας επιχείρησης δημιουργεί προβλήματα στο περιβάλλον και γενικά στη ζωή των κατοίκων της περιοχής.

Ιδιαίτερη σημασία έχει ποιος είναι εκείνος που θα κρίνει την προσφυγή. Θεωρούμε ότι πρέπει να είναι μία επιτροπή, στην οποία θα συμμετέχουν τοπικοί, επιστημονικοί και κοινωνικοί φορείς, π.χ. το Εργατικό Κέντρο, η Ομοσπονδία Επαγγελματιών και Βιοτεχνών, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο, καθώς επίσης τα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ.

Στα κριτήρια της παραγράφου 2 του άρθρου 7 πρέπει να αναφέρονται ρητά και η συμμόρφωση των τεχνικών και άλλων χαρακτηριστικών της δραστηριότητας με τους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Αρχίζοντας από το άρθρο 4, θα ήθελα να κάνω μερικές συγκεκριμένες παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 4 παράγραφος 2 υπάρχει μία διατύπωση δυνητικού χαρακτήρα. Δηλαδή, λέει: "Οι εκδιδόμενες κατά τον παρόντα νόμο αποφάσεις για χορήγηση αδειών εγκατάστασης περιέχουν όρους ή και περιορισμούς και δύνανται να επιβάλουν στο φορέα την πραγματοποίηση ειδικών έργων...".

Νομίζουμε ότι στο πνεύμα του νομοσχεδίου αυτού, καλύτερο θα ήταν να είναι πιο δεσμευτική η διατύπωση. Δηλαδή, να γίνει "πρέπει να επιβάλουν".

Στην επόμενη παράγραφο που μιλάει για τις προθεσμίες, αν συμβεί κάτι, αν έχουμε φθορά μηχανολογικού εξοπλισμού, που αλλοιώνει τους όρους που έχουν τεθεί, τίθεται όριο δεκαπέντε (15) ημερών για να υπάρξει ειδοποίηση της αδειοδοτούσας αρχής.

Φυσικά μπορεί να υπάρχουν περιπτώσεις, όπου οι δεκαπέντε (15) ημέρες να είναι εύλογος χρόνος. Υπάρχουν όμως και αρκετές περιπτώσεις, όπου είναι μακρύ αυτό το διάστημα. Για παράδειγμα, εάν υποθέσουμε ότι ένα ηλεκτροστατικό φίλτρο λειτουργεί εκτός ορίων εκπομπής σωματιδίων για τόσο μακρύ χρόνο, χωρίς να ενημερωθούν οι αρμόδιες υπηρεσίες, τότε προφανώς έχουμε ένα πρόβλημα. Σημειώνουμε ότι η τάση στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να υπάρχει ενημέρωση εντός ωρών, ιδίως για τέτοιου τύπου προβλήματα ή ατυχήματα.

Επομένως, θα πρέπει η Υπουργός να συμβουλευτεί και τους ειδικούς για να υπάρξει μία ρύθμιση, δηλαδή, είτε να συντομευθεί ο χρόνος αρκετά, είτε να γίνει μία διαβάθμιση περιπτώσεων.

Στην παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, όπου έχουμε τη περίπτωση που δίνονται προσωρινές άδειες για κάποια έργα με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, έχω να κάνω την εξής παρατήρηση.

Πρέπει να προστεθεί διατύπωση με την οποία να προβλέ-

πεται η υποχρέωση του φορέα να καθαιρέσει τις εγκαταστάσεις και να αποκαταστήσει το περιβάλλον με τη λήξη του έργου. Θα έχετε προσέξει ότι πολλές φορές τελειώνει ένα έργο και μένουν εκεί οι εγκαταστάσεις που είναι ανπαισθητικές και προβληματικές από άλλες απόψεις.

Επίσης, αν και είναι αυτονόητο, ίσως θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι εδώ μιλάμε για άδειες προσωρινού χαρακτήρα. Είναι προσωρινές αυτές οι άδειες.

Σε όσα άρθρα δεν αναφέρομαι, δεν έχω να κάνω ουσιαστικές παρατηρήσεις.

Εδώ τώρα αναφερθήκαμε και εισηγητικά στην όλη φιλοσοφία του άρθρου, όμως θα είμαι πιο συγκεκριμένος.

Στην παράγραφο 2, του άρθρου 7 στην αρχή αναφέρεται, "για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης όπου δεν έχει καθοριστεί από πολεοδομικές διατάξεις η συγκεκριμένη χρήσης γης ή όπου η συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι συμβατή με τις χρήσεις που υπόψη" που υπάρχουν, λαμβάνονται υπόψη". Αυτή η διατύπωση είναι πάρα πολύ ανοικτή. Προτείνουμε αντί της φράσεως "λαμβάνονται υπόψη" να μπει η λέξη "απαιτούνται". Και μάλιστα, είναι σωστότερο να φύγει η φράση "ή όπου η συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι συμβατή με τις χρήσεις που υπάρχουν". Δηλαδή να μείνει απλώς "για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης, όπου δεν έχει καθοριστεί από πολεοδομικές διατάξεις συγκεκριμένη χρήση γης, απαιτούνται" και ακολουθούν οι παρακάτω ρυθμίσεις πλαίσιο μέσα στο οποίο θα ληφθούν οι αποφάσεις.

Στο σημείο τώρα α' της ίδιας παραγράφου, όπου αναφέρει τις κοινές υπουργικές αποφάσεις, νομίζουμε ότι πρέπει να προστεθεί και ο ν. 2242/94. Δηλαδή, να γίνει "α) η συνδρομή των διατάξεων του ν. 1650/1986 σε συνδυασμό με την Κ.Υ.Α. 69269/5387/1990 (ΦΕΚ 678Β) καθώς και του ν. 2242/1994". Εδώ υπάρχει και το πρόβλημα το οποίο έθεσα εισηγητικά ότι θα πρέπει να υπάρξει μία τροπολογία της εφαρμογής του ν. 2242, ο οποίος απαιτεί από 3.10.97 οι προεγκρίσεις χωροθέτησης να υπακούουν σε κάποια χωροταξικά σχέδια τα οποία δεν τα έχουμε, άρα θα πρέπει να αναβληθεί αυτή η ρύθμιση για κανένα χρόνο. Σε συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ πάντως, πρέπει να αντιμετωπιστεί από τώρα αυτό το πρόβλημα.

Στο σημείο "β) οι αναγκαίες, κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, γνώμες ή εγκρίσεις άλλων υπηρεσιών ή αρχών και ιδίως έγκριση περιβαλλοντικών όρων", εδώ να προστεθεί "και ιδίως η έγκριση χωροθέτησης και η έγκριση περιβαλλοντικών όρων".

Στην παράγραφο 4, προστέθηκε από την Υπουργό στη φάση των συζητήσεων της Επιτροπής -δεν ήμουν ο ίδιος, αλλά μου αναφέρθηκε από το συνάδελφο-η διατύπωση που λέει "για την εφαρμογή των προηγούμενων διατάξεων η αρμοδία για την έγκριση περιβαλλοντικών όρων υπηρεσία, προβαίνει στην έγκριση ή μη αυτών, χωρίς να απαιτείται προηγουμένως η έκδοση απόφασης προέγκρισης χωροθέτησης". Αυτό κατ'αρχήν θα περάσει από το Συμβούλιο Επικρατείας. Δηλαδή, πέρα από το αν είναι σωστό ή όχι, ίσως πρέπει εδώ να εξεταστεί, πριν το ψηφίσουμε, κατά πόσο είναι και ως ρύθμιση αποδεκτή.

Όσον αφορά τη δημοσιότητα, αν είναι σωστό αυτό που έχω υπόψη μου, ούτως ή άλλως, δημοσιότητα υπάρχει στο στάδιο κατά τη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Εάν εκείνη η δημοσιότητα καλύπτει, μήπως δεν χρειάζεται εδώ νέα δημοσιότητα. Εάν βεβαίως είναι επιβεβλημένη, οπωσδήποτε η δημοσιότητα βοηθάει. Αλλά μου έγινε αυτή η παρατήρηση, ότι έτσι κι αλλιώς, υπάρχει μία δημοσιότητα κατά τη φάση της περιβαλλοντικής μελέτης.

Αυτές τις παρατηρήσεις είχα σ'αυτά τα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Χθες, κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί της αρχής, υπενθύμισα στο Σώμα και στην παρισταμένη τότε Υπουργό, ότι χαιρετίζω το γεγονός κατ'αρχήν ότι διατηρείται εν ισχύ το προεδρικό διάταγμα 84/84. Αυτό όμως που επεσήμανα έμεινε αναπάντητο. Ότι δηλαδή θα έπρεπε παρόμοια διατάγματα να υπάρχουν για

όλες τις περιοχές της Ελλάδος και να μην απαιτείται η διαδικασία που προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο. Γι'αυτό θεώρησα ότι το νομοσχέδιο είναι ένα "μπτάλωμα" που λαβαίνει υπόψη την ολιγωρία του Υπουργείου Περιβάλλοντος να εκδώσει ή να συνεργαστεί, για να εκδοθούν διατάγματα, ανάλογα με εκείνο του 84/84.

Επ' αυτού, λοιπόν, δεν πήρα απάντηση. Πρόσεξα δε ότι στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει καν η πρόβλεψη, αν τυχόν αύριο μπορούσαν και εκδοθούν παρόμοια διατάγματα, να υποκαταστήσουν τις διαδικασίες του νόμου. Διότι, αυτό το οποίο πρέπει να επιδιώκουμε ως πολιτεία, είναι να καταργήσουμε τις κατά περίπτωση άδειες που προβλέπει το νομοσχέδιο και τη διακριτική ευχέρεια της εκάστοτε αδειοδοτούσας αρχής, με ένα πάγιο σύστημα με το οποίο να γνωρίζουν όλοι από πριν τι μπορούν να κάνουν και πού μπορούν να το κάνουν.

Αυτό, λοιπόν, δεν υπάρχει και επ' αυτού δεν άκουσα καμία παρατήρηση εκ μέρους της Υπουργού, η οποία πολλά είπε, άλλα καθαρά, άλλα λιγότερο καθαρά -επ' αυτών, όμως, θα έλθουμε στις επόμενες ημέρες- αλλά επί του σημείου αυτού δεν είπα τίποτα.

Ένα πράγμα που θέλω να τονίσω είναι ότι γενικά στο θέμα του χωροταξικού σχεδιασμού, έχουμε μείνει απελπιστικά πίσω. Έχουμε μείνει απελπιστικά πίσω στη δημιουργία βιομηχανικών ζωνών σε παραλιμένες περιοχές, κοντά στη θάλασσα, έτσι ώστε να περιοριστεί το κόστος των βιομηχανιών. Αυτό το οποίο είναι κρίσιμο για όλες τις ελληνικές επιχειρήσεις, δεν έχει γίνει.

Και αμφιβάλλω πολύ, αν στο μέλλον με αυτό το νόμο θα διευκολυνθεί η εγκατάσταση βιομηχανιών κοντά σε λιμάνια, ή κοντά στη θάλασσα, προκειμένου να δημιουργήσουν δικές τους λιμενικές εγκαταστάσεις. Διότι, όπως ακριβώς είναι ο νόμος, όπου ανατίθεται στις νομαρχίες να αποφασίζουν πού, πώς και κάτω από ποιές συνθήκες θα ιδρύονται βιομηχανίες, να είστε σίγουροι ότι σε περιπτώσεις που πρέπει να γίνουν κρίσιμες επιλογές, απλώς δεν θα γίνονται, διότι θα υποκύπτουν οι νομαρχίες στις πιέσεις διαφόρων τοπικών παραγόντων. Όλα αυτά, όχι εξ αιτίας, επαναλαμβάνω, και με ευθύνη του Υπουργείου Ανάπτυξης, αλλά εξ αιτίας της ολιγωρίας του Υπουργείου Χωροταξίας να προχωρήσει το χωροταξικό σχεδιασμό.

Το λέω αυτό, για να ξεκαθαρίσουμε πότε είναι και ποιός υπεύθυνος από την Κυβέρνηση. Επ' αυτού, λοιπόν, από την κυρία Υπουργό δεν άκουσα τίποτα.

Θέλω επίσης να θυμίσω στο Τμήμα την πάγια θέση μου ότι, όπου δίδεται ευρεία διακριτική ευχέρεια στη διοίκηση -όπως εν προκειμένω- είναι μοιραίο να καταλήξουμε σε εκτεταμένες περιπτώσεις διαφθοράς, κάτι το οποίο με κάθε τρόπο πρέπει να περιορίσουμε. Δυστυχώς, το νομοσχέδιο σ' αυτό το σημείο υποκύπτει στην ανάγκη που προκαλείται από την έλλειψη χωροταξικού σχεδιασμού.

Ένα σημείο το οποίο και χθες τόνισα και πριν από λίγο επίσης τόνισε ο συνάδελφος του ΚΚΕ είναι στο άρθρο 6, όπου προβλέπεται ότι προσφυγές μπορούν να κάνουν μόνο όσοι έχουν έννομο συμφέρον. Θα παρακαλούσα να αφαιρεθεί η φράση "έχουν έννομο συμφέρον" και μάλιστα να διευκρινισθεί στην Αίθουσα ότι πρέπει διάφοροι φορείς και μεμονωμένοι πολίτες, όταν διαπιστώνουν μία παρανομία της διοίκησης, να μπορούν να προσφεύγουν στη δικαιοσύνη.

Διότι αυτή τη στιγμή συμβαίνει το εξής: Μπροστά στα μάτια μας συντελούνται κάθε μέρα παρανομίες, όταν όμως πάμε να διαμαρτυρηθούμε και κάνουμε οποιαδήποτε αίτηση για την άρση της παρανομίας την οποία βλέπουμε να γίνεται, παίρνουμε την απάντηση "σωστά, δικό έχετε, αλλά δεν έχετε έννομο συμφέρον και συνεπώς μολονότι έχετε δικό, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα". Το βλέπουμε δε αυτό με πολύ μεγάλη συχνότητα στις πολεοδομικές παρανομίες. Βλέπουμε για παράδειγμα ότι κάποιος την πυλωτή την έκανε γραφείο. Πάμε στην υπηρεσία και λέμε ότι εδώ, μπροστά στα μάτια μας γίνεται αυτή η παρανομία. Και η απάντηση είναι "δίκιο έχετε, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, γιατί δεν έχετε έννομο συμφέρον".

Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω στο άρθρο 6, εκεί που

προβλέπονται οι προσφυγές, να διαγραφεί αυτή η αναφορά και να ζήσουμε με την ελπίδα ότι τα δικαστήρια θα αντιληφθούν ότι δεν πρέπει να ερμηνεύουν πολύ στενά την έννοια του έννομου συμφέροντος.

Θα ήθελα να κάνω επίσης την εξής παρατήρηση. Η παράγραφος 7 του άρθρου 4, επεσημάνθη χθές και από την κ. Παπαδημητρίου ότι όπως είναι διατυπωμένη -δηλαδή με προεδρικά διατάγματα με προτάσεις δύο Υπουργών, μπορεί ουσιαστικώς να απαγορεύεται η εγκατάσταση νέων επιχειρήσεων σε μία περιοχή λόγω κορεσμού, αυτό που έγινε παλαιότερα με τα ξενοδοχεία-είναι επικίνδυνη διάταξη. Και μολονότι μπορώ να αντιληφθώ γιατί θα έπρεπε να υπάρχει, εγώ νομίζω ότι θα έπρεπε να απαλειφθεί έτσι ώστε να αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια της αδειοδοτούσας αρχής, όταν κάπου αισθάνεται ότι υπερβαίνει τα όρια, να βάζει εκείνη την ώρα ειδικούς πρόσθετους όρους περιβαλλοντικής προστασίας. Αλλά έτσι όπως είναι η διατύπωση, μπορεί να οδηγήσει σε πιέσεις για τον περιορισμό του ανταγωνισμού, πιέσεις οι οποίες δεν είναι καθόλου ασυνήθεις στην Ελλάδα.

Είμαι λοιπόν της γνώμης ότι αυτή η διάταξη θα ήταν καλύτερο να φύγει.

Θέλω να τονίσω επίσης ως εξαιρετικά θετική διάταξη, τη γενική διατύπωση που υπάρχει περί δημοσιότητας. Η δημοσιότητα στις άδειες, όπως προβλέπεται στο νομοσχέδιο, βρίσκω ότι είναι πραγματικά μία θετική εξέλιξη. Και ήθελα να το τονίσω, αυτό για να μην μείνεται με την εντύπωση ότι για όλα τα θέματα έχω αρνητικές θέσεις.

Επίσης θεωρώ θετικό τη ρητή διατύπωση ότι οι άδειες εγκατάστασης θα χορηγούνται κατόπιν αυτοψίας της υπηρεσίας. Ότι δηλαδή υπάρχει ρητή πρόβλεψη ότι για κάθε άδεια θα υπάρχει αυτοψία, πράγμα που σημαίνει ότι εάν δεν υπάρχει αυτοψία, υπάρχει και θέμα ακρότητος της χορηγηθείσας αδειάς. Βρίσκω και αυτό ότι είναι θετικό, μολονότι όπως είπα και πριν από λίγο, όλες αυτές οι ρυθμίσεις θα οδηγήσουν μοιραίως σε εκτεταμένη διαφθορά. Αλλά τι να κάνουμε έτσι είναι το σύστημα. Και δυστυχώς όσο δεν υπάρχει γενικότερος σχεδιασμός δεν είναι κάτι που θα μπορέσουμε να αποφύγουμε.

Και τελειώνω με τη γενική παρατήρηση που έκανα και χθές στο θέμα των προθεσμιών στο άρθρο 7. Δεν διορθώνονται τα ζητήματα αυτά κύριε Πρόεδρε, με διατάξεις νόμων. Διορθώνονται όταν οι προϊστάμενοι Υπουργοί έχουν αίσθηση του χρόνου. Το λέω αυτό ειδικώς για την κα Διαμαντοπούλου, που είδα ότι στην περίπτωση της "Πειραικής Πατρίδας" έχει χάσει την αίσθηση του χρόνου. Κάνουμε διαγωνισμούς, τους ξανακάνουμε και δεν μπορούμε να βγάλουμε μία απόφαση και περνούν τα χρόνια με αποτέλεσμα να πληρώνουμε τους εκατόν είκοσι λογιστές που είπε ο κ. Σαλαγκούδης χθές, για να μετρούμε τις συσσωρευόμενες ζημιές. Δεν ωφελούν αυτές οι διατάξεις. Θα πρέπει το κεφάλι από πάνω να έχει την αίσθηση του χρόνου και να πιέζει τις υπηρεσίες να προχωρούν τα θέματα γρήγορα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Υφυπουργός Ανάπτυξης, κα Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να κάνω μερικές γενικές παρατηρήσεις στη φιλοσοφία των οποίων αναφέρθηκαν οι περισσότεροι ομιλητές και μετά θα έλθω επί των συγκεκριμένων άρθρων.

Να ευχαριστήσω κατ' αρχάς όλους τους συναδέλφους που και στην πρώτη φάση, αλλά και τώρα έχουν μία δημιουργική συνεισφορά με προτάσεις σ' άρθρα.

Για να γίνει αυτό το νομοσχέδιο, επειδή χθες από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και σήμερα από τον κ. Μάνο, έγινε μία γενική προσέγγιση στο ότι γίνεται κάτι που δεν έχει ιδιαίτερο αποτέλεσμα, απλά βοηθά την καλύτερη διεκπεραίωση και ότι, εν πάση περιπτώσει, αυτή η κακή κατάσταση που υπήρχε έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ποιος ο λόγος να αναφερόμαστε μέσα στην εισηγητική μας έκθεση σε θέματα κριτικής της προηγούμενης κατάστασης, θέλω να αναφέρω τρία σημεία. Οδηγούμαστε σε αυτό το καινούριο σχέδιο νόμου κάτω από τις εξής νέες προκύψασες συνθήκες σε όλο αυτό το

διάστημα των τελευταίων δέκα χρόνων.

Το ένα είναι η διαφορετική φιλοσοφία και το διαφορετικό θεσμικό πλαίσιο που υπάρχει πλέον για την αποκέντρωση του κράτους στη χώρα. Ήταν διαφορετική η κατάσταση την προηγούμενη δεκαετία με τους διορισμένους νομάρχες με την αποκέντρωση εξουσιών, σε επίπεδο νομαρχίας που ήταν όμως πάλι το ίδιο το κράτος και είναι διαφορετική η σημερινή κατάσταση που έχουμε τοπική αυτοδιοίκηση αιρετή και είναι μία συνειδητή πολιτική επιλογή και εμπιστευόμαστε αυτή την αιρετή τοπική αυτοδιοίκηση, γιατί αλλιώς δεν υπήρχε κανένας λόγος να την κάνουμε.

Το δεύτερο σημείο είναι η ευαισθησία, το θεσμικό πλαίσιο και η διαφορετική αντιμετώπιση όχι πάντα κατ'ανάγκη θετική σε θέματα περιβάλλοντος.

Επαναλαμβάνω πάλι, ότι την προηγούμενη δεκαετία η ευαισθησία που οι τοπικοί φορείς και οι ίδιοι οι επιχειρηματίες έδειχναν σε ζητήματα περιβάλλοντος ήταν πολύ διαφορετική απ' ό,τι σήμερα, που πολλές φορές φθάνουμε σε ακρότητες, ακρότητες και στα δύο σημεία, ακρότητες εγκατάλειψης στήριξης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και ακρότηση υπερευαισθησίας η οποία οδηγεί σε μη υλοποίηση επενδύσεων.

Το τρίτο σημείο είναι το θέμα του χωροταξικού σχεδιασμού. Σε μία χώρα που δεν είχε κτηματολόγιο από τότε που έγινε κράτος, σε μια χώρα που επί δεκαετίες δεν υπήρξε στοιχειώδης χωροταξικός σχεδιασμός, έγινε μια προσπάθεια και μπορούμε σήμερα να πούμε ότι οι περισσότερες πόλεις έχουν γενικό πολεοδομικό σχέδιο. Υπάρχει μία σοβαρή προσπάθεια να αντιμετωπισθεί η χωροθέτηση των επιχειρήσεων και των βιομηχανιών σε οικιστικά κέντρα, όμως ακόμη και αν εξαντληθεί αυτό σε επίπεδο σχεδιασμού, πάντοτε θα υπάρχει η ανάγκη πρόβλεψης, δημιουργίας και λειτουργίας επιχειρήσεων με άλλα χαρακτηριστικά και στις παρυφές ή πολλές φορές και σε συγκεκριμένες περιοχές μέσα στα σύνορα των πόλεων. Αυτό το ξέρουμε πολύ καλά και είναι μία πραγματικότητα που ισχύει και στην Ευρώπη. Άρα το να θεωρούμε ότι με την ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού, ο οποίος επαναλαμβάνω και εγώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικός και είναι μία από τις συνιστώσες, θα λυνόταν το θέμα των παγίων όρων για την αδειοδοτούσα αρχή, νομίζω δεν θα ήταν δυνατόν.

Με βάση, λοιπόν, αυτά τα καινούρια δεδομένα, έρχεται αυτός ο νόμος να καλύψει και τα θέματα που βάζει η τοπική αυτοδιοίκηση και τα θέματα της νέας περιβαλλοντικής αντίληψης και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έχουμε πραγματικά από τη μη ολοκληρωμένη ύπαρξη χωροθετικού σχεδιασμού.

Τι προβλήματα δημιουργούνται σε γενικές γραμμές. Μπήκε από πολλούς συναδέλφους το θέμα της αποτελεσματικότητας της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης με το περιορισμένο αριθμό των υπαλλήλων που έχει και όχι των αρμοδιοτήτων, γιατί τις αρμοδιότητες τις έχει όλες, για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων αλλά και από το "πελαταικό σύστημα" που δημιουργείται και το λέω μέσα σε εισαγωγικά και τις επιπτώσεις που θα έχει αυτό στη βιομηχανία.

Κύριοι συνάδελφοι, όταν κάναμε την επιλογή να πάμε στη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, ήταν μία πολιτική επιλογή και ξέραμε, πως όπως υπάρχει κίνδυνος για πελαταικό σύστημα κεντρικά, θα μπορούσε να υπάρχει τοπικά, θα μπορούσαμε να μιλάμε για την κοινότητα και για το δήμο. Η βασική μας φιλοσοφία ήταν ότι σε επίπεδο αυτοδιοίκησης υπάρχει μία νέα φιλοσοφία που θέλει ανάπτυξη για τη συγκεκριμένη περιοχή, που τα νομαρχιακά συμβούλια δεν είναι ανεύθυνα όργανα, που έχουν προβλήματα ανεργίας να αντιμετωπίσουν για τους κατοίκους της περιοχής τους, που δεν είναι έξω από τη λογική της ανάπτυξης του τοπικού ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, που θέλουν την βιομηχανία και παράλληλα είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι να το συνδυάσουν με τα προβλήματα περιβάλλοντος.

Το θέμα των ανθρώπων και το ότι δεν υπάρχει στις διευθύνσεις βιομηχανιών η στελέχωση την οποία θα θέλαμε, φυσικά και είναι γνωστό. Και επειδή αρκετοί συνάδελφοι αναφέρθηκαν για τους νομούς τους, όλοι όσοι είμαστε από την περιφέρεια ξέρουμε το πρόβλημα που υπάρχει στις

διευθύνσεις βιομηχανίας, όπως αυτές σε πολλές νομαρχίες έχουν αλλάξει σε "οικονομικής ανάπτυξης", και που δεν μπορεί να λυθεί σε μια -δυσ- μέρες.

Το θετικό όμως που υπάρχει τώρα στη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και που δεν υπήρχε πριν από λίγα χρόνια είναι ότι ο νομάρχης έχοντας πια την ευθύνη όλων των υπηρεσιών μπορεί να αξιοποιήσει κατά περίπτωση πολύ περισσότερο ανθρώπινο δυναμικό και να το κινητοποιήσει απ' ό,τι στο παρελθόν.

Για τα θέματα των ελέγχων, των αυτοψιών, για τα θέματα των επιτροπών που πρέπει να γίνονται, για την παρακολούθηση όταν υπάρχει μεγάλη ανακατανομή από τη συνήθη, μπορεί ο νομάρχης να κάνει εσωτερική ανακατανομή των υπηρεσιών ή να χρησιμοποιήσει μηχανικούς οικονομολόγους που θα χρειασθούν σε κάθε περίπτωση ώστε να αντιμετωπισθεί ένα θέμα που βέβαια συνολικά θα αντιμετωπισθεί μόνο όταν ολοκληρωθεί το προσωπικό της αυτοδιοίκησης.

Η παρατήρησή μου για το θέμα του 84/84 είναι ότι πράγματι δεν απασχολεί καθόλου αυτό το σχέδιο νόμου. Αυτό το προεδρικό διάταγμα έχει μία φιλοσοφία η οποία ξεκινά από τα πολύ ιδιαίτερα προβλήματα της Αττικής -και δεν είναι του παρόντος να το συζητήσουμε. Και η χρήση του και η λειτουργία του έχει και αυτή προβλήματα, όμως είναι εξαιρετικά δύσκολο και θέλει πολύ μεγάλο κοινωνικό διάλογο για να προχωρήσουμε σε αλλαγές του 84/84. Το ζητούμενο είναι αν θα πάμε σε προεδρικά διατάγματα σε κάθε περιφέρεια; Εκτός αν δεν κατάλαβα ακριβώς τι εννοούσατε κύριε Μάνο.

Δεν υπήρξε ποτέ στις προθέσεις μας ούτε συζητήθηκε ποτέ ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν αντίστοιχα προεδρικά διατάγματα σε αυτή τη χρονική περίοδο. Γίνεται αυτή η προσπάθεια να μπουν οι γενικοί όροι, όχι πάγιοι, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα αντιμετώπισης ειδικών περιπτώσεων που καθημερινά συναντούμε λόγω ιδιαιτεροτήτων και της βιομηχανίας και των περιφερειών της χώρας και να υπάρχει μια ευελιξία στην αντιμετώπιση, με δεδομένο ότι και οι Υπουργοί και οι νομάρχες οι αιρετοί, κατ' αρχάς ενδιαφέρονται για το συμφέρον του τόπου.

Και βέβαια η αίσθηση του χρόνου ή η ευθύνη, δεν μπορεί να επιβληθεί με σχέδια νόμου, αλλά εξαρτάται από την πολιτική ευχιζία και ευσυνειδησία του καθενός που γι' αυτό το λόγο ψηφίζεται από αυτούς που ψηφίζεται.

Επειδή επανέρχασθε για δεύτερη φορά στο θέμα της "Πειραϊκής-Πατραϊκής" -που χθες δεν θεώρησα απαραίτητο να απαντήσω- θα απαντήσω τα εξής:

Πρώτον, οι άνθρωποι οι οποίοι είχαν παραμείνει στην "Πειραϊκή- Πατραϊκή" ήταν διακόσιοι σαράντα και είχαν ελάχιστο αντικείμενο απασχόλησης. Σήμερα είναι γύρω στους ογδόντα πέντε και υπάρχει τελική ημερομηνία, μόλις ολοκληρωθεί όλη η μετακίνηση των αποθεμάτων, να απολυθούν, πλην αυτών πιθανόν οι οποίοι θα είναι φύλακες.

Δεύτερον, στο θέμα του χρόνου πρέπει να σας πω, ότι από την ημέρα που κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός -διότι κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός σε συγκεκριμένους αγοραστές- υπήρξαν προβλήματα που η υπαιτιότητά τους είναι και στους ίδιους τους αγοραστές. Και γίνεται μεγάλη προσπάθεια από την πλευρά μας, να μην πάμε ξανά σε καινούριο διαγωνισμό. Τα προβλήματα, όμως, δεν είναι μόνο από την πλευρά του Δημοσίου. Γι' αυτό πραγματικά, ο λόγος που δεν έχουν συνεπής στο ότι σας είπα πως σε λίγες μέρες θα ολοκληρωθεί, ήταν ότι πάντοτε υπάρχουν δύο μέρη που δεν μπορούμε να προβλέψουμε πάντοτε τις αντιδράσεις τους.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Σήμερα τι πρόβλεψη κάνετε; Πότε θα τελειώσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Μάνο, θα πάρετε το λόγο. Έχετε ζητήσει να δευτερολογήσετε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Για να μην ξαναμπώ στο θέμα, ερωτώ ακριβώς αυτό: Τώρα τι πρόβλεψη κάνετε;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Υπάρχει μία πρόβλεψη από πλευράς υπηρεσιών, την οποία δεν θα σας μεταφέρω μόνο και μόνο γιατί έχει μπει ένας καινούριος παράγοντας που δεν υπήρχε και αφορά κάτι που έχει σχέση με τα δάση. Αν θέλετε μπορούμε μετά να το

συζητήσουμε. Αυτός είναι ο μόνος παράγοντας που με κάνει αυτήν τη στιγμή να είμαι επιφυλακτική. Δεν είχε τεθεί από τον αγοραστή στην αρχή με τον ίδιο τρόπο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Βγαίνει εκτός όρων του διαγωνισμού.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Όχι. Αν θέλετε, δεν είναι του παρόντος.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια μικρή ομαδοποίηση. Στις προτάσεις της κας Αρσένης υπάρχουν δύο παρατηρήσεις τις οποίες θέλω να αναφέρω. Η πρώτη αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 7, το οποίο αφορά τη δημοσιοποίηση. Εκτιμούμε ότι είναι σωστή η παρατήρησή σας. Μπορεί να προστεθεί ότι "σε περίπτωση παραλείψεως δημοσιοποίησης της άδειας, αυτή θεωρείται ότι έχει ανακληθεί από τη λήξη της προθεσμίας δημοσιοποίησης", διότι πραγματικά ενώ υπάρχει η επιταγή της δημοσιοποίησης, δεν υπάρχει η ποινή για την περίπτωση που αυτή δεν θα γίνει.

Η δεύτερη παρατήρησή σας αφορά το ύψος των επενδύσεων για τις οποίες γίνεται επανεξέταση. Επειδή ουσιαστικά η καινοτομία είναι ότι από ένα ύψος επενδύσεων και μετά δεν γίνεται απλή μελέτη νομιμότητας, όπως γίνεται τώρα όπου γίνονται οι ενστάσεις στο Υπουργείο και στην Περιφέρεια, αλλά συζητείται και επί της ουσίας, αυτός είναι ο λόγος που μπήκε ένα όριο. Μπορεί να μειωθεί αυτό το όριο και να φτάσει μέχρι τα ογδόντα εκατομμύρια με βάση την πρότασή σας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Για το έννομο συμφέρον θα μας πείτε;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ναι, θα σας πω, κύριε Μάνο, επειδή μπήκε και από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κυρία Υφυπουργέ, με συγχωρείτε. Η προηγούμενη τροποποίησή σας για τα ογδόντα εκατομμύρια ποιά άρθρο αφορούσε;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Είναι το άρθρο 9 παράγραφος 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εμείς, όμως, είμαστε στη συζήτηση των άρθρων μέχρι και το 8. Η άλλη ενότητα αρχίζει από το άρθρο 9 και τελειώνει στο άρθρο 19.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δύο λεπτά. Είναι η παρατήρησή της κας Αρσένης που σημειώσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα χρειαστεί να την ξαναεπαναλάβετε στην άλλη ενότητα, αν είναι στο άρθρο 9.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ναι, ήταν η παρατήρηση της κας Αρσένης στο άρθρο 9.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τότε θα σας παρακαλέσω να την ξαναεπαναλάβετε στη συνέχεια, όταν θα μπούμε στη συζήτηση των άρθρων αυτών.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Στις παρατηρήσεις του κ. Σαλαγκούδη, πρέπει να πούμε ότι κατά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή έγιναν παρά πολλές παρατηρήσεις και πολλές απ' αυτές έγιναν αποδεκτές. Το θέμα του ορισμού του εκσυγχρονισμού συζητήθηκε και κατά το στάδιο συζήτησης του νομοσχεδίου. Δε θεωρούμε ότι υπάρχει λόγος, μέσα στο σχέδιο νόμου, να δώσουμε ένα σαφή ορισμό του εκσυγχρονισμού έτσι όπως τον ορίσατε. Και έτσι όπως τον ορίσατε, είναι μέσα τα πάντα. Δηλαδή, δεν εξαιρείται τίποτε.

Και υπάρχει και μέσα στους αναπτυξιακούς νόμους και στον τρόπο, που προσεγγίζεται ο θεσμός των επιχειρήσεων, μια πάγια αποδοχή, τι εννοούμε εκσυγχρονισμό και δε θεωρούμε ότι θα πρέπει να το περιορίσουμε. Και γι' αυτόν το λόγο, δεν αναφερόμαστε σε άδεια εκσυγχρονισμού.

Στο θέμα του κριτηρίου, αν θα πρέπει μέσα στα κριτήρια να είναι οι ιδιαίτερες επιπτώσεις στην εθνική οικονομία ή στην οικονομία της περιοχής, θα σας πω ότι και σ' αυτό έγινε μεγάλη συζήτηση. Γιατί, σε διάφορα προσχέδια που είχαν κατά καιρούς γίνει, ήταν ένας από τους παράγοντες που είχαν τεθεί. Καταλήξαμε στο ότι είναι πολύ γενική η διατύπωση. Δεν υπάρχει κανένας σαφής και συγκεκριμένος τρόπος καταμέτρησης των επιπτώσεων στην εθνική οικονομία. Και κάθε φορά μπορείτε, με τον ίδιο τρόπο, να προσθέσετε και να αφαιρέσετε

επιπτώσεις. Δηλαδή να έχεις δημιουργία θέσεων απασχόλησης, να έχει περιβαλλοντική επιβάρυνση. Δεν είναι κάτι σαφές. Είναι πάντοτε στη διακριτική ευχέρεια αυτών που το εξετάζουν, να το προσμετρήσουν. Και επειδή δεν μπορεί να είναι προσμετρήσιμο, αυτός είναι και ο λόγος που δεν το βάλαμε.

Μόνο μία παρατήρηση θα κάνω για το θέμα των κινηματογράφων και όλες αυτές τις εγκρίσεις του μηχανολογικού εξοπλισμού: Δεν μπορούν να θεωρηθούν μεταποιητική δραστηριότητα. Και έτσι και αλλιώς, υπάρχει πάντοτε έγκριση των αδειών μηχανολογικής εγκατάστασης και επίβλεψη της τοποθέτησής τους από τις αντίστοιχες πολεοδομίες. Δηλαδή υπάρχει αρχή, η οποία εγκρίνει τις άδειες μηχανολογικών εγκαταστάσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Θα πρέπει να είναι ειδική αρχή.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Πολύ περισσότερο σ'εμάς, που δεν είναι μεταποιητική δραστηριότητα η μηχανολογική εγκατάσταση στον κινηματογράφο και στο θέατρο.

'Ερχομαι στο άρθρο 6 για το θέμα του έννομου συμφέροντος. Όπως είπε και η Υπουργός χθες, έχει κριθεί ότι έννομο συμφέρον είναι και το ηθικό συμφέρον. Δηλαδή και η βλάβη σε θέματα περιβάλλοντος, ενόχλησης, υγείας, ασφάλειας κ.λπ. Ο λόγος, που ορίσαμε το έννομο συμφέρον και δεν υπήρξε μια γενική αποδοχή, του να κάνει ένσταση όποιος θέλει, είναι γιατί με την εμπειρία που έχουμε και με την ενστασιομανία που υπάρχει -και θα την ξέρετε, φαντάζομαι, κύριε Υπουργέ- και από τη θητεία σας και από την περιοχή σας, υπάρχει κίνδυνος να έχουμε μία σωρεία ενστάσεων πολλές φορές χωρίς ιδιαίτερο λόγο ή από ανταγωνιστές.

'Όσον αφορά το έννομο συμφέρον, με την ευρεία έννοια του όρου, έτσι όπως έχει γίνει αποδεκτό τι εννοείται έννομο συμφέρον, στα παραδείγματα που αναφέρατε χθες, δηλαδή ένας πολίτης, ο οποίος κάθεται δίπλα και ενοχλείται από το θόρυβο ή ένας πολίτης, που μένει πολύ μακρύτερα και πιθανόν έχει επιπτώσεις από τους ρύπους, μπορεί πάρα πολύ εύκολα να τεκμηριώσει έννομο συμφέρον. Όπως και ένας περιβαλλοντικός σύλλογος, ο οποίος έχει την έδρα γενικώς στην περιοχή, μπορεί να τεκμηριώσει έννομο συμφέρον.

Αυτό το κάναμε, για να προστατέψουμε και τους χρόνους και τις διαδικασίες από μία βιομηχανία ενστάσεων που, επαναλαμβάνω, δεν ξέρουμε με ποια κίνητρα θα γίνονται, αν κάποιος δεν έχει έννομο συμφέρον να το κάνει.

Με συγχωρείτε το ξέχασα. Γίνεται δεκτή η παρατήρηση του κ. Σαλαγκούδη στο άρθρο 2 παράγραφος 2, που αναφερθήκατε, κύριε συνάδελφε, για τα θέματα εγκαταστάσεων, που αφορούν περιβαλλοντικές δραστηριότητες. Ήταν στη λογική μας, αλλά είναι σαφές και έχετε δικιο ότι χρειάζεται διευκρίνιση. Προστίθεται, λοιπόν, στο άρθρο 2 περίπτωση β: "καθώς και η ισχύς μηχανολογικής εγκατάστασης προορισμένης αποκλειστικά να προστατεύει το περιβάλλον από την ασκούμενη δραστηριότητα."

Στις παρατηρήσεις του συναδέλφου κ. Δραγασάκη από το Συνασπισμό θα ήθελα να πω ότι στο άρθρο 4 παρ. 2 που βάζουμε περιορισμούς και δύνανται να επιβάλλουν στο φορέα την πραγματοποίηση ειδικών έργων, εάν χρησιμοποιήσουμε έναν όρο πιο σκληρό που να επιβάλει περισσότερα πράγματα, ουσιαστικά θα θεωρείται σαν να είναι υποχρεωτική η δημιουργία ειδικών έργων. Δεν είναι αυτός ο στόχος μας. Όταν χρειάζονται ειδικά έργα, να μπορούν να αποφασισθούν και να επιβληθούν.

Για την προθεσμία δε των δεκαπέντε ημερών, θεωρούμε ότι είναι λογική. Από τη στιγμή που υπάρχει μία βλάβη, πρέπει να υπάρχει και ένα χρονικό διάστημα προσπάθειας αντιμετώπισης της, ώστε μετά να ειδοποιηθεί η αρμόδια αρχή.

Στο άρθρο 7 στην παράγραφο 2 γίνεται δεκτή η παρατήρηση που έχετε κάνει και προστίθεται η λέξη "απαιτούνται" πριν από τη φράση "λαμβάνονται υπόψη". Δηλαδή "απαιτούνται να ληφθούν υπόψη οι κάτωθι όροι".

Η τελευταία παρατήρησή σας είναι στο άρθρο 7 στην παράγραφο 4. Δεν καταργούμε την προέγκριση χωροθέτησης, απλώς ορίζουμε ότι η προέγκριση χωροθέτησης και η έγκριση

περιβαλλοντικών όρων γίνεται παράλληλα. Γιατί μέσα από την εμπειρία που έχουμε και από τους χρόνους που έχουμε συγκεντρώσει στατιστικά, κατά μέσο όρο πώς λειτουργούν, υπάρχει ένα πάρα πολύ μεγάλο διάστημα αν τις βάλουμε αυτές τις δύο δραστηριότητες τη μία να ακολουθεί την άλλη. Έτσι τις βάζουμε παράλληλα με στόχο να συντμήσουμε τους χρόνους.

Κύριε Πρόεδρε, δεν αναφέρθηκα σε όλα τα σημεία, αλλά προσπάθησα να αναφερθώ στα σημεία αυτά που γίνονται αποδεκτές οι παρατηρήσεις των κυρίων συναδέλφων και στάθηκα μόνο σ'αυτά που για δεύτερη φορά μπήκαν -είχαν μπει και χθες- και απάντησα γιατί δεν είναι αποδεκτές ορισμένες από τις παρατηρήσεις των υπολοίπων συναδέλφων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σιούφα, έχει ζητήσει να δευτερολογήσει ο κ.Μάνος και αμέσως μετά θα έχετε το λόγο.

Ορίστε, κύριε Μάνο, έχετε το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρόσεξα τι είπε η κα Διαμαντοπούλου για το ζήτημα των ρυθμιστικών σχεδίων και των αντιστοιχών ρυθμίσεων με εκείνες του προεδρικού διατάγματος του '84.

Σας άκουσα με προσοχή, κυρία Υφυπουργέ, αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι συμφωνώ μ'αυτά που είπατε. Νομίζω ότι θα ήταν μεγάλο βήμα προόδου εάν παίρνατε την πρωτοβουλία, όπου υπάρχουν ήδη ρυθμιστικά σχέδια να προσπαθήσετε να επιβάλετε τη δημιουργία διαταγμάτων ανάλογα με αυτό του '84 που υπάρχει για το Νομό Αττικής. Γιατί στο κάτω-κάτω της γραφής εάν το διάταγμα του '84 είναι βλαπτικό, δεν έχετε παρά το καταργήσετε και να ισχύσει και για την Αττική ό,τι λέει ο νόμος. Εάν, όμως, όπως εγώ νομίζω, είναι χρήσιμο, μολονότι ασφαλώς θέλει βελτιώσεις και ρυθμίσεις, τότε θα ήταν καλό να διευρύνετε αυτήν τη μεθοδολογία σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ελλάδος.

Το ξαναλέω, πρέπει το δικό σας Υπουργείο, όπως και πολλά άλλα Υπουργεία -αλλά ειδικώς αναφέρομαι στο δικό σας- να καταβάλει ιδιαίτερη προσπάθεια ώστε να περιορίσει τις ευκαιρίες χρηματισμού που υπάρχουν σε όλα αυτά τα νομοσχέδια. Αυτό το νομοσχέδιο σήμερα δημιουργεί καινούριες τέτοιες ευκαιρίες.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι πρέπει να αναζητήσετε μεθόδους περιορισμού του κακού. Βεβαίως δεν θα εξαλειφθεί πλήρως, αλλά το διάταγμα αυτό βοηθά προς αυτήν την κατεύθυνση.

Δε συμφωνώ μαζί σας, κυρία Υφυπουργέ, με τις παρατηρήσεις που κάνατε περί εννόμου συμφέροντος. Η έννοια του εννόμου συμφέροντος υπάρχει στο Δίκαιο είτε τη γράψετε είτε όχι. Δηλαδή, τα δικαστήρια θα κρίνουν εάν κάποιος έχει έννομο συμφέρον ή δεν έχει.

Προσθέτοντάς το, το τονίζετε και κάνετε ίσως ακόμα πιο εμφανική αυτή την τοποθέτηση, ότι μόνο στενά εννοούμενο έννομο συμφέρον καθιστά παραδεκτές τις προσφυγές.

Αυτό που είπατε δε, δεν είναι ακριβές. Συνήθως, το Συμβούλιο της Επικρατείας ελέγχει το θέμα του εννόμου συμφέροντος με πολύ στενότητα. Έχουμε δεκάδες, εκατοντάδες παραδείγματα ακύρωσης υποθέσεων που ήταν κατάφορα παράνομες, διότι ο καταγγέλλων δεν είχε έννομο συμφέρον. Επαναλαμβάνω ότι θα ήταν καλό να το διαγράψετε.

Δέχομαι την παρατήρησή σας ότι υπάρχει ενστασιομανία. Αν αυτό σας στενοχωρεί, βάλτε ένα παράβολο. Βάλτε ένα άλλο εμπόδιο στο να γίνονται τέτοιου είδους άσκοπες ενστάσεις. Πρέπει, όμως, να μπορεί κάθε ένας που βλέπει να γίνονται μπροστά στα μάτια του χονδροειδείς παρανομίες, να μπορεί να προσφύγει και να μην του λέμε "φύγε από δω, δεν έχεις έννομο συμφέρον".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση σ' αυτήν την ενότητα των άρθρων, γίνεται σήμερα χωρίς τις εντάσεις τις χθεσινोβοραδυνές. Εκτιμώ, όμως, ιδιαίτερως, την προσέγγιση με την οποία η κυρία Υπουργός σήμερα αντιμε-

τωπίζει και τις παρατηρήσεις των συναδέλφων και τις δημιουργικές τοποθετήσεις οι οποίες γίνονται, ώστε πραγματικά να υπάρξει νομοθετική εργασία και όχι αντιπαράθεση από την πλευρά των συναδέλφων Βουλευτών με τα κυβερνητικά έδρανα.

Απουσιάζει δυστυχώς η κυρία Υπουργός, που θα της ήταν χρήσιμο να έβλεπε τη συνεργατιά της Υφυπουργό και τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεται εξίσου σοβαρά θέματα, όπως αυτά τα οποία κουβεντιάζαμε και μάλιστα, με ήθος και ύφος που προσαρμόζει και αρμόζει στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Χθες, κατηγορηθήκαμε σχεδόν όλα τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης ότι οι τοποθετήσεις μας ήταν μόνο αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Ο συνάδελφός μου, όμως, ο κ. Σαλαγκούδης, αλλά και ο κ. Μάνος και η κα Παπαδημητρίου, με τις παρατηρήσεις τους δίνουν σήμερα την αφορμή, όπως και στη Διάρκη Επιτροπή, να γίνει πραγματικά δημιουργική εργασία και οι διατάξεις εκείνες οι οποίες επιδέχονται βελτίωση, συμπλήρωση και ενδεχομένως αναμόρφωση, να είναι προς το καλό του νομοθετήματος και συνεπώς στην εφαρμογή του στην υπηρεσία του ελληνικού λαού. Αυτή είναι η πρώτη και βασική παρατήρηση στην οποία ήθελα να σταθώ εξαιτίας της αδικαιολόγητης έντασης και κυρίως του τρομοκρατικού τρόπου, με τον οποίο αντιμετώπισε τις θέσεις των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης χθες η κυρία Υπουργός. Πραγματικά, οι παρεμβάσεις και οι φράσεις που χρησιμοποίησε είχαν ένα και μόνο σκοπό, να τρομοκρατήσουν τους συναδέλφους. Βεβαίως, αυτή η προσπάθεια έπεσε στο κενό.

Το δεύτερο που οφείλω να επισημάνω είναι ότι ειδικά τα δύο πρώτα άρθρα έχουν μία πρωτότυπη προσέγγιση στο να αποσαφηνίζουν βασικά σημεία του νομοθετήματος και αυτά να διευκολύνουν και τους εφαρμοστές του νόμου, αλλά και τους πολίτες που θα κληθούν να κινηθούν πάνω σ' αυτήν τη διαδικασία.

Θέλω, όμως, να επισημάνω στην κυρία Υπουργό ότι αυτή η νέα διαδικασία, η αντιγραφειοκρατική αντίληψη με την οποία διαπνέεται το νομοθέτημα δεν είναι αρκετό να κοινοποιεί μόνο στις υπηρεσίες σας. Πρέπει να κάνετε μία συστηματική προσπάθεια επιμόρφωσης και ενημέρωσης των υπηρεσιών που θα κληθούν να εφαρμόσουν αυτό το νομοθέτημα, κύρια γιατί η συγκέντρωση σε ένα χώρο όλων των διαδικασιών που απαιτούνται για να εκδοθεί από την αδειοδοτούσα αρχή η άδεια, θα αναγκάσει τους εργαζόμενους στις αντίστοιχες διευθύνσεις των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων να λειτουργήσουν με ένα άλλο πνεύμα, με ένα άλλο κλίμα. Και δεν μπορεί, μετά το ψυχρό κείμενο του φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και των εγκυκλίων -άλλη παγκόσμια πρωτοτυπία, την οποία έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τ'ά το νόμο- να βγαίνουν και οι συνοδευτικοί εγκύκλιοι.

Αμφιβάλλω αν είναι πολλές οι χώρες που χρησιμοποιούν αυτήν τη διαδικασία που πρέπει διά των εγκυκλίων να δίδονται οδηγίες για το πώς θα εφαρμοστεί ο νόμος. Εν πάση περιπτώσει αυτό το οποίο για τον ομιλούντα, για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, τίθεται ως παραίνεση προς την πλευρά σας, ως προτροπή, είναι να οργανώσετε τώρα, άμεσα αν δεν το έχετε σκεφθεί, ένα πλαίσιο επιμόρφωσης των εργαζομένων για την εφαρμογή και την υλοποίηση των διατάξεων αυτού του νομοθετήματος. Αυτό θα διευκολύνει στο να πετύχει αυτή η καινούρια κατάσταση, την οποία επιδιώκετε -τη θέλουμε εμείς, τη θέλει ολόκληρος ο ελληνικός λαός -για να βοηθήσει την επενδυτική δραστηριότητα, και ταυτόχρονα προστατεύοντας το περιβάλλον, τη χωροταξία, την ποιότητα ζωής.

Θα σταθώ σε δύο θέματα: Είπε χθες η κυρία Υπουργός ότι προβλέπεται στο νομοθέτημα αυτό, όταν δεν τηρούνται οι προθεσμίες ή γίνονται άλλοι είδους αρρυθμίες, να αναληφθεί για πρώτη φορά ευθύνη αποζημίωσης από την πλευρά της Πολιτείας εκείνων οι οποίοι ζημιούνται από τις αδικαιολόγητες, από τις παράνομες καθυστερήσεις ή από ο,τιδήποτε άλλο. Είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση για τον ομιλούντα. Αν θα θέλαμε τα πράγματα ουσιαστικά ν'αλλάξουν, να κάνουμε εκσυγχρονισμό, δεν έχουμε παρά όλοι με την

αφορμή της Αναθεώρησης του Συντάγματος να το κοιτάσουμε, για να μπορέσουμε αυτήν την πετρωμένη κατάσταση στη Δημόσια Διοίκηση να την οδηγήσουμε σε άλλες κατευθύνσεις εκτός της γενικής και αόριστης ευθύνης. Δηλαδή πάλι η Πολιτεία, πάλι ο ελληνικός λαός θα πληρώσει τα σπασμένα των εργαζομένων ή εκείνων που καλούνται να εφαρμόσουν το νόμο και δεν κάνουν καλά την δουλειά τους; Να κάνουμε μία μεγάλη τομή, να καθιερώσουμε την αστική ευθύνη στο χώρο των υπαλλήλων, και όχι μόνο των υπαλλήλων αλλά και σε όλη την κλίμακα μέχρι και την Κυβέρνηση, μέχρι και τους Υπουργούς. Και αυτό για να δείτε πως πραγματικά ξημερώνει μία καινούρια ημέρα για τη Δημόσια Διοίκηση, για να δείτε πως ξημερώνει μία καινούρια ημέρα από την επόμενη στιγμή όταν ο καθένας εργαζόμενος θα ξέρει ότι δε θα παίρνει αποφάσεις και δε θα αντιμετωπίζει τον πολίτη ως δεύτερης κατηγορίας πρόσωπο και ότι είναι αυτός το φαινόμενο, όταν με τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί την επόμενη στιγμή θα έχει την προσωπική αστική ευθύνη για τη ζημιά που ενδεχομένως θα προκαλέσει. Αυτό θα ήταν μία πραγματική επανάσταση στην πατρίδα μας, αυτό θα έκανε τη Δημόσια Διοίκηση να είναι στην υπηρεσία του πολίτη και όχι ο πολίτης στην υπηρεσία της Δημόσιας Διοίκησης, αυτό θα καταργούσε γραφειοκρατίες, αυτό θα έκανε τα πάντα να τρέχουν μόνο τους χωρίς να χρειάζεται κανείς να τα στρώχνει να περπατήσουν. Και η Πολιτεία να περιορίζεται στην εποπτεία αυτών που θεσμοθετούν. Αυτό θα ήταν πράγματι μία μεγάλη καινοτομία. Και επειδή αυτό δεν είναι θέμα νομοθετικής πρωτοβουλίας θέτω το θέμα για να προβληματιστούμε όλοι μαζί στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, να περάσουμε σε μία τέτοια ριζοσπαστική κίνηση και έτσι να υποδεχθούμε τον 21ο αιώνα που έρχεται.

Με βρίσκουν απολύτως σύμφωνο οι παρατηρήσεις του κ. Μάνου και για την επέκταση των π.δ. αν θέλουμε πράγματι να βάλουμε ένα πλαίσιο σε ολόκληρη τη χώρα για να αντιμετωπίζονται τα ζητήματα τα περιβαλλοντικά και χωροταξικά. Και αναμφίβολα θα πρέπει να σημειώσω πως ό,τι σχετίζεται με τη δημοσιότητα, είναι ένα επιπλέον στοιχείο όχι απλά διαφάνειας αλλά και αποτελεσματικότερης λειτουργίας της ίδιας της Δημόσιας Διοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε, δεν έχω την πρόθεση να καταναλώσω το δεκάλεπτο που μου δίνετε, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σε αυτά που είπε ο αγαπητός συνάδελφος, ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Σιούφας, λέγοντας ότι είναι πράγματι εποικοδομητική η συζήτηση που γίνεται σήμερα και βλέπει όλη η Εθνική Αντιπροσωπεία ότι η καλή πρόθεση από την πλευρά της Κυβέρνησης υπάρχει. Τις χρήσιμες και εποικοδομητικές προτάσεις φυσικά και θα τις αποδεχθεί για να βελτιώσει το νομοθέτημα. Και αυτό δεν είναι κάτι που γίνεται σήμερα, κύριε Σιούφα, έγινε νομίζω σε μεγάλο βαθμό και κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Είπε ο εισηγητής σας, ότι δεκάδες προτάσεις και παρατηρήσεις που έγιναν στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, δέκα τουλάχιστο, είναι δικές του προτάσεις και έγιναν δεκτές από τις Υπουργούς. Και αυτό δείχνει, ότι πράγματι είχαν τη διάθεση να ακούσουν τέτοιου είδους προτάσεις και παρατηρήσεις...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν ήσαστε εδώ για να ακούσετε την Υπουργό, π'έλεγε για τους Βουλευτές και για την Αντιπολίτευση, για την αντιπολίτευση που ασκείται.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Σιούφα, πρώτα απ' όλα, δε σας διέκοψα. Και επειδή σπεύδετε, θέλω να σας πω, ότι η Υπουργός δε μίλησε πρώτη, αλλά απάντησε.

Όταν μιλάτε χωρίς να σκέφτεσθε μερικοί συνάδελφοι, δεν σκέφτεσθε, ότι καταθέτετε προσωπικές αιχμές, ότι δημιουργείτε προσωπικά ζητήματα, ότι προσβάλλετε, ότι πολλές φορές ορισμένοι συνάδελφοι μιλάτε με ένα τρόπο ανεπίτρεπτο, με προσωπικές αναφορές και προσβολές κατά της Υπουργού. Αλλά η Υπουργός, θέλετε να ακούει, να κάνει πως δεν καταλαβαίνει και πολύ περισσότερο, θέλετε να μην σας

απαντά. Τη στιγμή λοιπόν, που καταθέτετε στις πρωτολογίες σας τέτοιου είδους αιχμές, πως έχετε την απαίτηση να μην παίρνετε και απαντήσεις, κύριε Σιούφα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν θέλουμε να μιλήσουμε, θα συμβουλευόμαστε τον κ. Σφυρίου για το πώς πρέπει να μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σιούφα, την επόμενη φορά, όταν θα θελήσετε να πάρετε το λόγο, να ρωτάτε πρώτα το Προεδρείο. Γιατί όσο είμαι ανεκτικός, τόσο συνεχίζετε αυτό το διάλογο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Δεν έχετε την ανάγκη να πάρετε την άδεια κανενός, κύριε Σιούφα. Όμως, όταν γίνονται πρωτολογίες, οι οποίες έχουν ένα σωρό προσωπικές αιχμές και προσβολές κατά κάποιου Υπουργού, πως έχετε την απαίτηση από την Υπουργό να μην απαντά; Και μετά διαμαρτύρεσθε και λέτε, γιατί μίλησε με αυστηρό ύφος και γιατί ήταν επικριτικός ο λόγος της. Φθάσατε στο σημείο να λέτε, ότι ήταν και τρομοκρατικός ο λόγος της Υπουργού έναντι του Βουλευτού.

Φαίνεται, ότι δεν έχουν συναίσθηση των λόγων τους μερικοί συνάδελφοι, μεταξύ των οποίων φαίνεται πρώτος και καλύτερος ο κ. Σιούφας, όταν δημιουργούν προσωπικά ζητήματα με προσωπικές επιθέσεις και όταν ακούν τις απαντήσεις που διατυπώνονται, τότε ενοχλούνται.

Καταλαβαίνετε, ότι αφήσαμε αυτό το κλίμα χτες και σήμερα πάμε σε μια εποικοδομητική συζήτηση. Το κλίμα δεν το δημιουργήσε η Υπουργός, αλλά το δημιούργησαν οι προσωπικές επιθέσεις που περιείχοντο σε πολλές πρωτολογίες. Επομένως, μην ερχόμαστε τώρα να κάνουμε χαρακτηρισμούς σαν και αυτούς που έκανε ο κ. Σιούφας προηγουμένως.

Είναι, όμως, ιδιαίτερα θετικό, κυρία Υπουργέ, ότι υπάρχει μια διάθεση από τη πλευρά σας να δεχθείτε βελτιώσεις στις επί μέρους διατάξεις των άρθρων που συζητούμε. Είναι θετικό, γιατί και η Νέα Δημοκρατία και τα άλλα Κόμματα επεσήμαναν, ότι υπάρχουν θετικότερες διατάξεις μέσα στα άρθρα τα οποία συζητούμε και μάλιστα, έσπευσαν να λένε, ότι πρέπει να εξασφαλίσουμε την εφαρμογή τους στη πράξη. Γι' αυτό να εκπαιδεύσετε τους υπαλλήλους, να τους προετοιμάσετε για να είναι σε θέση να έχουν οι διατάξεις αυτές αποτελεσματική εφαρμογή.

Όμως, θα ήθελα να δούμε και πάλι, τώρα που μπήκαμε στο στάδιο των δευτερολογιών, ορισμένες από τις προτάσεις που έγιναν.

Για παράδειγμα, εγώ έρχομαι να συνηγορήσω στην άποψη και στη πρόταση που διατύπωσε η Εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, σε ό,τι αφορά το όριο. Στους επαρχιακούς νομούς, είπατε, ότι θα γίνει ογδόντα εκατομμύρια. Δεν ξέρω, αν θέλετε προσδιορίσετε κάποιο όριο, που αφορά το μέγεθος των νομών. Στους επαρχιακούς νομούς, οι επενδύσεις που γίνονται είναι μικρές και μεσαίες. Και νομίζω, ότι υπάρχουν νομοί μονοεδρικών, διεδρικών, τριεδρικών περιφερειών κ.λπ., που η τοπική ανάπτυξη προωθείται με μικρής κλίμακας επενδύσεις. Σε αυτές, λοιπόν, δεν υπάρχει κανένας λόγος να έχουμε αυτό το όριο. Θα μπορούσε να έχει καταργηθεί το όριο το οποίο τίθεται από το νομοσχέδιο. Νομίζω, ότι αυτή ήταν η πρόταση που έκανε η Εισηγήτρια της Πλειοψηφίας.

Υπάρχει ένα λεπτό σημείο, το οποίο απασχόλησε όλα τα κόμματα και από τη πλευρά της ελάσσονος Αντιπολίτευσης και από τη πλευρά της μεζονος Αντιπολίτευσης.

Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να πάρουμε θέση, γιατί όταν αναφέρει η διάταξη του άρθρου 6 ότι δικαίωμα έχουν να προσφεύγουν αυτοί που έχουν έννομο συμφέρον, καταλαβαίνετε ότι πριν πάμε στις αίθουσες των δικαστηρίων, ώστε τα δικαστήρια να κρίνουν, αν αυτός που κάνει την προσφυγή ή που καταγγέλλει ένα γεγονός στη διοίκηση, έχει έννομο συμφέρον ή όχι, ασφαλώς τότε προηγείται το στάδιο της διοικητικής αντιμετώπισης του θέματος. Ο υπάλληλος θα είναι εκείνος, που θα απαντήσει κατά πόσο έχει έννομο συμφέρον αυτός που καταγγέλλει και φυσικά η αντίληψη που επικρατεί είναι περιοριστική. Δηλαδή συνήθως ο υπάλληλος θα απαντά, ότι δεν έχετε έννομο συμφέρον. Πιθανότατα στα δικαστήρια να το φτάσει κάποιος ανταγωνιστής, όπως είπατε ή

κάποιος ο οποίος θέλει να τραβήξει το ζήτημα στα άκρα, άρα θα έρθει το δικαστήριο και θα κρίνει με το δικαστικό κριτήριο, αν έχει έννομο συμφέρον. Άλλοι πολίτες που καταγγέλλουν, δε θα πάνε στα δικαστήρια, θα απευθυνθούν στον αρμόδιο υπάλληλο και αν υπάρχει αυτή η διατύπωση, ο υπάλληλος θα απαντά συνήθως αρνητικά. Θα είναι περιοριστική, επαναλαμβάνω, η εφαρμογή που θα γίνεται από την πλευρά των υπαλλήλων.

Επομένως, χρειάζεται ή να απαλειφθεί τελείως, που θα ήταν το καλύτερο ή αν θέλετε, μέσα από τη συζήτηση σεις να πείτε, ότι έννομο συμφέρον θα θεωρείται και το ηθικά έννομο συμφέρον. Δε γνωρίζω αν είναι νομική έννοια, θα μας το πουν οι νομικοί εδώ στην Αίθουσα. Ή θα έπρεπε, λοιπόν, να απαλειφθεί ή να υπάρξει μία ερμηνευτική δήλωσή σας και ανάλογη γραπτή οδηγία με την εγκύκλιο που θα ερμηνεύσει και θα εξειδικεύσει το νόμο προς τους υπαλλήλους, που κατάλληλα θα εκπαιδεύονται, για να εφαρμόσουν το νόμο, να λαμβάνουν υπόψη και τις καταγγελίες των πολιτών, που δεν έχουν με τη στενή έννοια έννομο συμφέρον, αλλά που ως πολίτες της περιοχής θα έχουν με την ευρύτερη έννοια το έννομο συμφέρον να καταγγέλλουν μία παρανομία.

Καταλαβαίνετε ότι θα πρέπει να οπλίσουμε τη διάταξη με μία ορθή διατύπωση, που και νομικά πρέπει να είναι ορθή, για να μπορεί να έχει την καλύτερη δυνατή εφαρμογή στην πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Όσο για το π.δ. 84/84 του άρθρου 4 παράγραφος 7, δεν αναφέρει ότι δεν πρόκειται να θιγεί η τύχη του, με βάση τα νομικά δεδομένα της παραγράφου και διακυβεύεται μελλοντικά. Αυτά σαν παρατήρηση για το π.δ. 84/84.

Όσον αφορά την τοποθέτηση της κυρίας Υφυπουργού, πως το νομοσχέδιο το επεξεργάστηκαν με βάση τα νέα δεδομένα, όπως ένα από αυτά είναι η διαφορετική φιλοσοφία για την αποκέντρωση του κράτους, με την καθιέρωση του δεύτερου βαθμού νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, εκείνο που θέλουμε να σημειώσουμε είναι πως η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση έχει καθιερωθεί με στρεβλό τρόπο. Ενώ έγινε μια προσπάθεια για αποκέντρωση, μπρος στο φόβο ότι θα χαθεί ο έλεγχος του δεύτερου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης, πάρθηκαν πίσω μια σειρά δικαίωμα και έτσι η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση δεν έχει δικαιοδοσίες, ούτε οικονομική αυτοτέλεια και δεν έχει λόγο για τα κύρια ζητήματα της ανάπτυξης της νομαρχίας και γενικά της περιφέρειας.

Αυτό είναι το κύριο και όχι αν θα εγκρίνει τη λειτουργία και την ίδρυση των κάποιων επιχειρήσεων.

Παραπέρα, για την ευαισθησία στα ζητήματα περιβάλλοντος, θα αναφέρω ένα πάρα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα. Στην περιοχή της Χαλκιδικής, είναι η περίπτωση της "TVX GOLD" που ακόμα και η Τουρκία δεν έχει εγκρίνει στην περιοχή της Περγάμου ανάλογο εργοστάσιο. Η επεξεργασία χρυσού γίνεται με την κυάνωση. Είναι πάρα πολύ κοντά σε κατοικημένη περιοχή. Πρόκειται να προκαλέσει μη αναστρέψιμες, ανεπανόρθωτες καταστροφές στην περιοχή, στον τουρισμό, γενικά στην οικονομία -δεν έχω το χρόνο ν'αναπτύξω το θέμα- και ωστόσο από μέρους της Κυβέρνησης, με κάθε τρόπο καταβάλλεται κάθε προσπάθεια για τη λειτουργία αυτής της εταιρείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πρώτα να αναφερθώ και εγώ στον 84/84, που είχα βέβαια την πρόθεση στο τέλος, στις μεταβατικές διατάξεις όπου αναφέρεται, να μιλούσα.

Το π.δ. 84/84 πράγματι πρόσφερε πολλά για την εποχή του. Σήμερα, όμως, είναι πραγματικά ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Ένα πρόβλημα για την περιοχή της Αττικής, που θα πρέπει η Κυβέρνηση να το λάβει υπόψη της και να λειτουργήσει. Θα έλεγα μάλιστα, όπως είπα και στη διαρκή επιτροπή, ότι το νομοσχέδιο θα ήταν ολοκληρωμένο, αν πραγματικά έκανε τις παρεμβάσεις εκείνες που έπρεπε στο

π.δ. 84/84. Γιατί εξαιτίας αυτού του διατάγματος, σήμερα έχουμε στην Αττική μια κατάσταση, η οποία εν όψει του ότι θεσμοθετούμε σήμερα τον τρόπο των αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας των βιοτεχνιών και βιομηχανιών σε ολόκληρη την επικράτεια, εάν ληφθεί ως παράδειγμα το τι γίνεται σήμερα στην περιοχή της Αττικής, τότε θα είναι μια δραματική κατάσταση η εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου.

Με το π.δ. 84/84 σήμερα έχουμε φθάσει στο σημείο να λειτουργούν παράνομα πάρα πολλές βιοτεχνίες, επιχειρήσεις, εν πάση περιπτώσει, στην Αττική και δυστυχώς δεν παίρνουμε καμία μέριμνα γι' αυτό. Και νομίζω ότι όταν συζητούμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, θα έπρεπε αυτό το σημείο να το είχαμε εκ των προτέρων εκκαθαρίσει, ούτως ώστε η καινούρια κατάσταση που δημιουργούμε, να ήταν σε ένα καθαρό πεδίο και όχι σε ένα τέτοιο πεδίο που έχει αυτά τα προηγούμενα. Αυτά όσον αφορά το προεδρικό διάταγμα τώρα, γιατί θα έλθουμε νομίζω σ' αυτό και στη δεύτερη ενότητα που θα συζητήσουμε.

Έρχομαι τώρα στον ορισμό του εκσυγχρονισμού.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι έχω περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δε νομίζω. Είναι δευτερολογία. Να σας δώσω, όμως, περισσότερο χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ως εισηγητής, δεν έχω περισσότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μα, είπαμε δέκα λεπτά στην πρωτολογία σας και δύο λεπτά στη δευτερολογία σας. Σας, λέω όμως, συνεχίστε, θα σας δώσω περισσότερο χρόνο. Αυτό, όμως, συμφωνήσαμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ.

Σήμερα, έχουμε να κάνουμε με επενδύσεις εκσυγχρονισμού και όπως ανέφερα και στην πρωτολογία μου, νέες επενδύσεις δεν έχουν γίνει μέχρι τώρα. Νέες μονάδες δεν έχουν ουσιαστικά γίνει. Εύχομαι, αυτό το νομοσχέδιο που δημιουργεί την ευχέρεια για τη δημιουργία των νέων μονάδων, να συμβάλει στο να δημιουργηθούν νέες μονάδες, γιατί αυτό είναι το ζητούμενο. Αλλά έχουμε τις επενδύσεις εκσυγχρονισμού και βλέπουμε συνεχώς σε όλα τα νομοσχέδια και στα προγράμματα που εφαρμόζουμε αναφέρεται συνέχεια "επενδύσεις εκσυγχρονισμού" και ο ορισμός του εκσυγχρονισμού δεν υπάρχει σαφής. Είπατε ότι αναφέρεται σε κάποια προγράμματα ή νομοσχέδια. Δεν είναι ο ορισμός του εκσυγχρονισμού εκεί. Αυτό είναι το κατάλληλο νομοσχέδιο, που μπορεί να μας δώσει ακριβώς την ευκαιρία να τοποθετήσουμε τον ορισμό του εκσυγχρονισμού.

Σας έδωσα έναν ορισμό του εκσυγχρονισμού. Είπατε ότι είναι γενικός, ότι δεν αφήνει τίποτα. Εγώ πιστεύω ότι αυτός ο ορισμός ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Όμως, επισημαίνω την ανάγκη που να υπάρξει στο σημερινό νομοσχέδιο ο ορισμός του τι σημαίνει εκσυγχρονισμός, ούτως ώστε να προδιοριστούν και οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού, που τόσο κατά κόρον χρησιμοποιούνται σαν όρος όλο αυτό το χρονικό διάστημα, αλλά και σαν πράξη.

Επομένως, διορθώστε το, αν νομίζετε, όμως, ότι είναι απαραίτητο να μπει αυτός ο όρος "εκσυγχρονισμός".

Για τα κριτήρια της έγκρισης των αδειών από την αδειοδοτούσα αρχή: Σας είπα προηγουμένως ότι θα πρέπει να τεθεί το κριτήριο της σημασίας της συγκεκριμένης επένδυσης για την εθνική οικονομία, καθώς και για την τοπική οικονομία. Είναι βέβαια, όπως είπατε, αόριστο το κριτήριο και η τοποθέτηση, όμως, το θέλουμε για να ευαισθητοποιήσουμε τα μέλη αυτής της αδειοδοτούσας αρχής και προς αυτά τα κριτήρια, να δουν δηλαδή την επένδυση και από αυτήν την πλευρά. Βεβαίως, είναι υποκειμενικό και μετά θα το κρίνουν, αλλά να το έχουν υπόψη τους και ως είναι καθορισμένο σαν κριτήριο, ούτως ώστε να είναι ευαισθητοποιημένα προς αυτήν την κατεύθυνση, που έτσι κι αλλιώς βεβαίως υπάρχει ευαισθησία, αλλά είναι αλλιώς όταν ορίζεται και τους δίνεται μια τέτοια κατεύθυνση και μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σαν επιχείρημα. Όμως, όπως σας είπα, αυτό θα είναι κυρίως για

την ευαισθητοποίηση των μελών, αφού σήμερα εκείνο που μας ενδιαφέρει, όπως είπα και προηγουμένως, είναι η ανάπτυξη.

Ο έλεγχος του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού αυτών των μεγάλων μονάδων, όπου συμμετέχουν μεγάλα πλήθη κόσμου, όπως είναι τα θέατρα, οι κινηματογράφοι, τα κέντρα ψυχαγωγίας -και ιδιαίτερα επιμένω στο τρίτο, στο κέντρα ψυχαγωγίας, που ξέρουμε πως είναι και ιδιοκτησιακά-ζητάω να γίνεται από ένα όργανο που έχει εμπειρία και γνώση μεγαλύτερη από ότι τα υπόλοιπα, το αστυνομικό τμήμα ή η δημοτική αρχή, που δίνει αυτές τις άδειες. Υπάρχει τόσος πολύς κόσμος εκεί και έχουμε ευθύνη απέναντί τους, για να μη θρηνήσουμε ορισμένες φορές μαζικά θύματα, όπως έχουμε δει πολλές φορές στις τηλεοράσεις να γίνεται, ευτυχώς σε άλλες χώρες μέχρι στιγμής και δεν έχει συμβεί ακόμη στην πατρίδα μας. Αλλά για να μη φθάσουμε εκεί, ας ορίσουμε ότι σ' αυτά και όσον αφορά τον έλεγχο του ηλεκτρομηχανολογικού τους εξοπλισμού, η άδεια λειτουργίας θα τους δίδεται από την αδειοδοτούσα αρχή.

Είπα παράλληλα ότι θα έπρεπε στον έλεγχο μετά από καταγγελίες όποιες μονάδες λειτουργεί, να απαλειφθεί ο εκπρόσωπος της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η αδειοδοτούσα αρχή είναι νομαρχιακού επιπέδου, έχει εκπροσώπους της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και επομένως, είναι περιττό να μπει νομίζω ο εκπρόσωπος της τοπικής αυτοδιοίκησης.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε συνάδελφε, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε. Έχετε τριπλασιάσει το χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Μία παρατήρηση ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Στο άρθρο 8 είπα ότι όταν γίνεται αλλαγή της χρήσης γης και από και και πέρα πρέπει να γίνουν προσαρμογές αρχιτεκτονικής υψής, που θα έχουν προταθεί από τον αρχιτέκτονα, θα πρέπει να προστεθεί παράγραφος, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της βιομηχανικής εγκατάστασης.

Θα ήθελα να το προσέξετε αυτό, γιατί καμιά φορά παρουσιάζονται σχέδια ιδιαίτερα από τους αρχιτέκτονες, τα οποία δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν, αν δε ληφθεί υπόψη ποια είναι και η δυνατότητα της εγκατάστασης, για να μπορέσει και στη συνέχεια να λειτουργήσει μετά από αυτές τις μετατροπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κατ' αρχήν, για το θέμα του προεδρικού διατάγματος 84/84, εφόσον μπαίνει στη συζήτηση, θέλω και εγώ να πω ότι η διαπίστωσή μας είναι ότι η υπάρχουσα κατάσταση είναι προβληματική και επομένως, με το να λέμε δεν το ανοίγουμε αυτό το θέμα, δε λύνουμε κανένα πρόβλημα. Υπάρχουν διάσπαρτες μονάδες μέσα στον ιστό της πόλης παράνομες, παράνομες τουλάχιστον με την υπάρχουσα κατάσταση, τα διάφορα κοινοτικά προγράμματα που προκύπτουν από το Υπουργείο Ανάπτυξης απαιτούν άδειες και άδειες δεν υπάρχουν και επομένως, ακριβώς επειδή το θέμα είναι περίπλοκο και απαιτείται ευρύτερος διάλογος, η πολιτική απόφαση πρέπει να είναι ότι αυτός ο διάλογος πρέπει κάποια στιγμή να ανοίξει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Σε ό,τι αφορά τώρα τα επιμέρους, απλώς για συνεννόηση μεταξύ μας, επανέρχομαι στο άρθρο 4, παράγραφος 2, όπου η υπάρχουσα διατύπωση είναι ότι "δύνανται να επιβάλουν στο φορέα την πραγματοποίηση ειδικών έργων, όπου απαιτείται". Δηλαδή και "δύνανται" και "όπου απαιτείται". Μ' αυτήν την έννοια η διατύπωση θα μπορεί να είναι "πρέπει, όπου απαιτείται, να επιβάλλονται". Δεν επιμένω, όμως.

Συμφωνώ με την προβληματική που χθες και σήμερα διατύπωσε ο κ. Μάνος, σχετικά με τις προσφυγές. Η νομική πλευρά είναι μία νομική πλευρά. Από άποψη ουσίας, αυτό που

ενδιαφέρει είναι: Μπορεί ένας σύλλογος πολιτιστικός, μπορεί μία κίνηση πολιτών να θεωρηθεί ότι έχει έννομο συμφέρον να κάνει προσφυγή σε κάτι το οποίο ενοχλεί κ.λπ.; Αυτό είναι το θέμα που εμένα τουλάχιστον με ενδιαφέρει. Αν υπάρχουν εγγυήσεις ότι η διατύπωση αυτή καλύπτει, δε θα υπήρχε λόγος να το συζητάμε. Άρα, ακούγονται εύλογα τα ερωτήματα του κ. Μάνου στο κατά πόσο τα δικαστήρια ερμηνεύουν, έτσι όπως λέμε τώρα εμείς ή στενότερα, την έννοια του έννομου συμφέροντος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κα Παπαδημητρίου έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τη δυνατότητα που μου δίνετε.

Μπαίνοντας στην Αίθουσα -δυστυχώς έπρεπε να αργήσω- άκουσα την κυρία Υπουργό να μιλάει για ταυτόχρονη διαδικασία προς την κατεύθυνση έγκρισης χωροθέτησης και έγκρισης Μ.Π.Ε. και επιβολής περιβαλλοντικών όρων, αν κατάλαβα καλά.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επιβολής περιβαλλοντικών όρων.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δηλαδή, αυτό το ελέγξατε και βλέπετε ότι είναι δυνατόν να γίνει;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ναι.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Για να ελεγχθεί η περιβαλλοντική μελέτη, τουλάχιστον σε επίπεδο επιβολής περιβαλλοντικών όρων -και οι περισσότερες βιομηχανικές, βιοτεχνικές εγκαταστάσεις είναι κατηγορίας που εξετάζονται με επιβολή περιβαλλοντικών όρων- πρέπει ασυζητητί να υπάρχει το υπόβαθρο σκέψης, σύγκρισης απόφασης, δηλαδή πρέπει να προϋπάρχει ο χωροταξικός χάρτης του τόπου της επένδυσης. Δεν είναι μία έγκριση ναι ή όχι. Συνήθως υποβάλλονται στις Διευθύνσεις Περιβάλλοντος οι χάρτες, οι κατευθύνσεις, οι αποφάσεις, η πλειοψηφία των οποίων δεν υφίσταται ως εισηγμένες. Παίρνονται εκείνη την ώρα, σε συνεννόηση συνήθως -αυτήν τη στιγμή που εκπονούνται- πάρα πολλές μελέτες στις ευαίσθητες κυρίως περιοχές της χώρας- με τους μελετητές των υπό έκδοση μελετών. Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να το ξαναδείτε, γιατί θα δούμε μία απόφαση που δεν θα έχει καμία σχέση με τα χωροταξικά προβλεπόμενα ή μέλλοντα να προβλεφθούν.

Η δεύτερη παρατήρησή μου αφορά το άρθρο 8. Προβλέπεται στο νομοσχέδιό σας η παρέκκλιση στην ουσία για επεκτάσεις δραστηριότητας, έστω και αν έχουν αλλάξει οι χρήσεις γης, με μοναδική συνιστώσα την άδεια από άλλες διευθύνσεις και όχι πάλι από τις πολεοδομικές διευθύνσεις ως προς τον Γ.Ο.Κ. Αν εννοείτε και τον Γ.Ο.Κ., εγώ συμφωνώ, για την υγεία και τη βιωσιμότητα της επιχείρησης να υπάρχει η παρέκκλιση και από τον Γ.Ο.Κ.. Αλλά αυτή η δυνατότητα ήδη υπάρχει, είναι το διάταγμα του 1985. Το μόνο που έχει αλλάξει στο τελευταίο νομοσχέδιο, είναι ότι αυτή η αρμοδιότητα πήγε από τον Υπουργό Π.Ε.Χ.Δ.Ε. στον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας. Πρόκειται για το άρθρο 6 του τελευταίου νομοσχεδίου, που δημοσιεύθηκε στις 30 Μαΐου, παράγραφος 6Αβ'. Δηλαδή, ποιος τελικά θα αποφασίζει; Ο νομάρχης; Ποιους τελικά θα συντονίζετε; Την κεντρική υπηρεσία του ΠΕΡΠΑ με την ανύπαρκτη περιβαλλοντική υπηρεσία της περιφέρειας;

Πιστεύω ότι είναι μεγάλες αδυναμίες, αυτές, κυρία Υπουργέ και εκείνο που πραγματικά θεωρώ ότι χρειάζομαστε όλοι, για να κάνουμε υπεύθυνα τη δουλειά μας, εσείς κι εμείς, είναι το πρώτο νομοσχέδιο που θα φέρει η Κυβέρνηση να αφορά μία κωδικοποίηση της εξέλιξης της διοίκησης μέσα από τους νόμους, να ξέρουμε τελικά ποια αρμοδιότητα είναι ποίου και πόσες αρμοδιότητες είναι κοινές για πολλούς, με κίνδυνο να μην τις ασκεί κανένας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος να μιλήσει επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 8.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κυρία

Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δε θα επανέλθω σε θέματα που μπήκαν για δεύτερη φορά. Απλά θα πω ότι γίνεται αποδεκτό έτσι όπως το έθεσε ο κ. Δραγασάκης, το άρθρο 4, παράγραφος 2, με αυτήν την προσθήκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τη διατυπώνετε παρακαλώ;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Στο άρθρο 4, παράγραφος 2, γίνεται: "...επιβάλλουν στο φορέα την πραγματοποίηση ειδικών έργων, όπου απαιτείται".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι στο τέλος της παραγράφου;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Με συγχωρείται. Αντί "...δύνανται να επιβάλλουν στο φορέα την πραγματοποίηση ειδικών έργων", συμπληρώνεται το "όπου απαιτείται".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μα υπάρχει αυτό.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Συγγνώμη, να σας διαβάσω το κείμενο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Φεύγει το "δύνανται".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Δραγασάκης λέει ότι φεύγει η λέξη "δύνανται". Έτσι είναι, κυρία Υφυπουργέ;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Φεύγει η λέξη "δύνανται" και γίνεται: "...επιβάλλουν στο φορέα την πραγματοποίηση ειδικών έργων, όπου απαιτείται".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μάλιστα.

Συνεπώς, με αυτήν την τροποποίηση θα τεθεί το άρθρο σε ψηφοφορία.

Έχετε να προσθέσετε τίποτε άλλο;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μάλιστα.

Έχω να κάνω τρεις παρατηρήσεις.

Πρώτον, για το θέμα του 84/84, δεν είπα ότι είναι βλαπτικό. 'Ισα-ίσα είναι ένα πολύ σημαντικό προεδρικό διάταγμα. Θα συμφωνήσω με όλους τους ομιλητές ότι έχει προβλήματα στην υλοποίησή του και δημιουργούνται τέτοια προβλήματα και μπορεί να συζητηθεί και να αντιμετωπισθεί μόλις ολοκληρωθεί το θέμα των επτά (7) χωροθετημένων βιοτεχνικών πάρκων που υπάρχουν στο Λεκανοπέδιο και της μίας βιομηχανικής περιοχής.

Εάν δεν έχουμε με πολύ συγκεκριμένους όρους τους χώρους προς τους οποίους θα κατευθύνουμε τη βιομηχανική δραστηριότητα, δεν μπορούμε να ανοίξουμε και να συζητήσουμε το 84/84, γιατί δεν έχουμε να προσφέρουμε λύσεις.

Υπάρχει μία καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των διαδικασιών για την υλοποίηση αυτών των βιομηχανικών περιοχών. Οι λόγοι είναι πάρα πολλοί και δεν είναι του παρόντος, αλλά σκεφθείτε ότι είναι μέσα στο Λεκανοπέδιο, σε περιοχές όπου εμπλέκονται πάρα πολλοί δήμοι και ιδιοκτησίες. Είναι πραγματικά ένα πολύπλοκο πρόβλημα, όμως, αυτή είναι η προϋπόθεση για να προχωρήσουμε σε επανεξέταση του 84/84.

Κύριε Μάνο, θα συμφωνήσω μαζί σας ότι πραγματικά αυτό είναι το σωστό, να μιλήσουμε για τέτοια διατάγματα. Όμως, το σχέδιο νόμου γίνεται την παρούσα χρονική στιγμή, ξέρουμε την πραγματικότητα της χώρας και μάλλον για αρκετά χρόνια, από εδώ και μπρος, ώστε να μπορούμε να προβλέψουμε τι θα γίνει όταν ολοκληρωθεί η χωροταξική διάρθρωση της χώρας.

Το δεύτερο σημείο που μπήκε και χτες και σήμερα, γι'αυτό και στέκομαι, είναι το θέμα της διαφθοράς και το κατά πόσο αυτό το σχέδιο νόμου βοηθάει ή όχι τη διαφθορά. Σε κάθε επιλογή, σε κάθε έργο μικρό ή μεγάλο που γίνεται, υπάρχει η αξιολόγηση, η έγκριση, η επίβλεψη. Εκεί παρεμβαίνει ο ανθρώπινος παράγων, παρεμβαίνουν οι υπάλληλοι οι οποίοι καθορίζονται κάθε φορά από την αρχή και οι υπάλληλοι αυτοί θα πρέπει να είναι αδιάφθοροι.

Οι προϋποθέσεις είναι πάρα πολλές και έχουν να κάνουν και με τη συνολική λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και με

τις αμοιβές και με τους τρόπους του κοινωνικού ελέγχου και με τη λειτουργία και τη νοοτροπία επιχειρήσεων και δημοσίων υπαλλήλων.

Δεν θα επανέλθω στο έννομο συμφέρον. Θα πω όμως ότι και μόνο η συζήτηση που κάνουμε για το θέμα του έννομου συμφέροντος, γιατί είχαμε συζητήσει αυτό που προτείνετε, να υπάρξει και παράβολο σε περίοδο ενστάσεων -σε αυτήν την περίπτωση θα έλεγα ότι ερχόμαστε σε σύγκρουση με το συνταγματικό δικαίωμα του καθενός να προσφεύγει και να καταφεύγει στα ελληνικά δικαστήρια και ποιο είναι αυτό το παράβολο και ποιος μπορεί να το δώσει και ποιος δεν μπορεί να το δώσει αυτό το παράβολο- είναι θετική, μια και θα μπορούσε να αποτελέσει και ερμηνευτικό οδηγό για τα δικαστήρια, όταν θα κρίνουν το έννομο ή όχι συμφέρον του καθενός που θα προσφεύγει.

Για την υλοποίηση του νόμου, που είναι πάρα πολύ σοβαρό και πολλές φορές εκεί υπάρχουν τα προβλήματα, θα πω δύο παρεμβάσεις οι οποίες έχουν ήδη προγραμματιστεί:

Η μία είναι η μελέτη εφαρμογής του νόμου και έχει γίνει ήδη συζήτηση με το Πανεπιστήμιο Αθηνών, γιατί απ' αυτό το νόμο θα πρέπει να βγουν δελτία, θα πρέπει να βγουν έντυπα, τα οποία θα είναι κοινά για όλες τις υπηρεσίες της χώρας, θα πρέπει να ενημερωθούν γι' αυτά οι δημόσιοι υπάλληλοι, θα πρέπει να υπάρχει μια μηχανογράφηση και φυσικά μια επιμόρφωσή τους.

Όσον αφορά τα θέματα που έβαλε η συνάδελφος κα Παπαδημητρίου, θα πρέπει να πω ότι η οριστική θέση εγκατάστασης θα κρίνεται με την άδεια εγκατάστασης. Μιλάμε για την προέγκριση, χωροθέτηση, ώστε να μπορούν να τρέχουν παράλληλα κάποιες διαδικασίες και σας διαβεβαιώ ότι αυτό έγινε μετά από πολλή σκέψη, για να μπορέσουμε να γλυτώσουμε ένα πολύ μακρύ χρονικό διάστημα που υπάρχει στις υπηρεσίες, τις περισσότερες φορές χωρίς λόγο.

Είναι εκτός θέματος, αλλά το θεωρώ απαραίτητο να αναφερθώ, μια και τέθηκε, στην "TVX" και στην επένδυση που γίνεται στη Χαλκιδική. Είναι ακριβές και αληθές ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να ολοκληρωθεί αυτή η επένδυση, έχοντας εξίσου δύο προτεραιότητες, να γίνει η επένδυση και να υπάρξουν όλες εκείνες οι περιβαλλοντικές προϋποθέσεις, ώστε να μην υπάρξει κανένα πρόβλημα υγείας στην περιοχή.

Θα παρακαλούσα όλα αυτά στα οποία αναφερθήκατε, για την καταστροφή του περιβάλλοντος και για τις επιπτώσεις, να τα τεκμηριώσετε, γιατί υπάρχουν μελέτες περιβάλλοντος. Έχουν εγκριθεί, όπως ξέρετε, από τη Βουλή, υπάρχουν πανεπιστήμια, έχουμε βάλλει όλες τις πιο αυστηρές προϋποθέσεις που θα μπορούσαν να υπάρξουν, για να μπορέσει να γίνει αυτή η επένδυση.

Αναφέρατε την Τουρκία, η οποία είναι μία χώρα με πολύ περιορισμένη περιβαλλοντική νομοθεσία και το ότι δεν το επέτρεψε. Δεν αναφέρατε όμως τον Καναδά, ο οποίος έχει μία από τις πιο αυστηρές περιβαλλοντικές νομοθεσίες στον κόσμο και έχει αντίστοιχο εργοστάσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δύο είναι τα θέματα που υπάρχουν, ολοκληρώνοντας αυτήν την ενότητα των άρθρων.

Το πρώτο είναι ότι δεν έχουμε πάρει πειστικές απαντήσεις για την παράγραφο 6 του άρθρου 4. Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να την αναγνώσω, αυτό το έθεσα και χθες στη συζήτηση επί της αρχής. Λέει η παράγραφος 6 τα εξής:

"Επιτρέπεται η χορήγηση ειδικής άδειας εγκατάστασης, μετά από έγκριση περιβαλλοντικών όρων, κατά παρέκκλιση τυχόν απαγορευτικών διατάξεων, σε δραστηριότητα, η οποία συνδέεται αποκλειστικά με την πραγματοποίηση δημόσιων ή ιδιωτικών έργων, ιδιάζουσας σημασίας για την εθνική οικονομία, κατά την κρίση του Υπουργού Ανάπτυξης, μετά από γνώμη του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου. Η σχετική δραστηριότητα ασκείται υποχρεωτικώς εντός του χώρου που έχει διατεθεί για το έργο. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, καθορίζεται η σχετική διαδικασία και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά".

Ποια είναι τα θέματα, τα οποία τίθενται, κύριε Πρόεδρε; Ουσιαστικά όλα τα προηγούμενα ή όλη η διάρθρωση αυτού του κειμένου για τη χορήγηση αδειών, με αυτήν την παράγραφο, τινάζεται στον αέρα. Δηλαδή, ουσιαστικά εδώ λέμε να κάνει η Υπουργός, ή προαιρείται. Ε, εμείς τέτοια εξουσιοδότηση στην Υπουργό Ανάπτυξης δεν τη δίνουμε.

Και δεν τη δίνουμε για τρεις λόγους: Πρώτον, αναφέρεται ότι αυτό γίνεται κατά παρέκκλιση τυχόν απαγορευτικών διατάξεων. Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, με αυτήν την ευκαιρία να πω, ότι αυτό είναι φοβερά οδυνηρό για την Εθνική Αντιπροσωπεία, για τον τρόπο του νομοθετούν. Μάλιστα, το έχουμε ζητήσει για πολλές δεκαετίες αυτό το "κατά παρέκκλιση", που είναι εκείνο που τινάζει τα πάντα στον αέρα. Αναφέρεται "κατά παρέκκλιση" και μάλιστα "απαγορευτικών διατάξεων".

Θέλουμε τις εξής διευκρινίσεις, κυρία Υπουργέ: Πρώτον, τι σημαίνει "κατά παρέκκλιση"; Τι σημαίνει υπαρχουσών των απαγορευτικών διατάξεων και τι σημαίνει το ότι οι απαγορευτικές αυτές διατάξεις και το "κατά παρέκκλιση" γίνονται, για να πραγματοποιηθούν δημόσια ή ιδιωτικά έργα, ιδιάζουσας σημασίας;

Να μας δώσετε ορισμένα παραδείγματα τέτοιας ιδιάζουσας σημασίας, όπου αυτό γίνεται κατά την κρίση του, δηλαδή αν ο Υπουργός Ανάπτυξης κοιμηθεί καλά το βράδυ, μπορεί να εφαρμόσει σωστά το νόμο. Μπορεί να μην κοιμηθεί καλά το βράδυ. Η κρίση του αυτή εμένα με φοβίζει πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε. Αυτό δεν το λέω για τη σημερινή ηγεσία του Υπουργείου, αλλά για τον οποιοδήποτε Υπουργό.

Δεν είναι εξασφαλιστικές διατάξεις αυτές, δεν είναι τρόπος του νομοθετούν, εκτός και αν αυτό, κυρία Υπουργέ, είναι το νέο ήθος που σας έλεγα χθες το βράδυ, το νέο ύφος του εκσυγχρονισμού. Τι σημαίνει "κατά την κρίση"; Αυτή είναι η δημοκρατική σας αντίληψη για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η δημοκρατία, για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί της;

Τι σημαίνει "κατά την κρίση"; Έχει το ανεξέλεγκτο; Δεν θα ακούσει κάτι άλλο, εκτός από τη γνώμη του ή δεν υπάρχουν ορισμένοι κανόνες, ορισμένες αρχές με τις οποίες θα λειτουργήσει ο εκάστοτε Υπουργός Ανάπτυξης;

Γι' αυτούς όλους τους λόγους και περιμένοντας την απάντηση της κυρίας Υπουργού, η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταψηφίζει το άρθρο 4.

Και για τους ίδιους λόγους που ακούσατε και από τον κοινοβουλευτικό σας εκπρόσωπο, αλλά και από τον εκπρόσωπο του Συνασπισμού, τον κύριο Δραγασάκη, δεν μπορούμε να δεχτούμε την περιγραφή του δημοσίου συμφέροντος, όπως γίνεται στο άρθρο 6, το οποίο και θα καταψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν απάντησα, κύριε Σιούφα, γιατί το βάλατε χθες στη γενική συζήτηση και όχι σήμερα και ήταν όλες παρατηρήσεις, τις οποίες δεν είχα σήμερα στα χαρτιά μου.

Θα σας απαντήσω και θα δείτε αν είναι πειστική ή όχι η απάντησή μου. Αλλά δεν χρειάζεται να φτάσουμε στο εκσυγχρονιστικό ήθος για να συζητήσουμε τη συγκεκριμένη παράγραφο.

Και βέβαια, εξ αφορμής αυτής σας της τοποθέτησης θα πρέπει να πω ότι, εάν θυμηθούμε λίγο τα χθεσινά δρώμενα στην Αίθουσα και τι προσέφερε όλη αυτή η ένταση και η ανταλλαγή με αυτόν τον τρόπο που έγινε, απόψεων και λέξεων, θα δούμε ότι και τίποτε δεν προσέφερε, πέρα από τροφή στις εφημερίδες, αλλά και δημιουργήσε αρνητικό κλίμα για τη συζήτηση ενός απολύτως θετικού νομοσχεδίου.

Δεν μπορώ όμως να μην πω -γιατί δεν είναι πολύ αποδεκτός και αρεστός ο ρόλος του καλού και του κακού- ότι όλες οι τοποθετήσεις των ομιλητών χθες, εκτός ενός μόνον -και οι τοποθετήσεις ξεκίνησαν από τους ομιλητές της Αίθουσας και όχι από τα έδρανα- δεν άφησαν την κα Παπαδημείρη έξω προσωπικών βολών.

Και επειδή δυσανασχετείτε, κυρία Παπαδημητρίου, που

ξέρετε πόσο σας εκτιμώ, δεν είναι δυνατόν από τα χείλη σας να λέγεται ότι ντρέπεσθε που συζητάτε αυτό το σχέδιο νόμου. Και όμως ειπώθηκε αυτό χθες στη Βουλή. Ειπώθηκαν λοιπόν...

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρία Υπουργέ...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν θέλω όμως καθόλου να συνεχίσω.

Ειπώθηκαν, λοιπόν, πράγματα που δημιουργούν προηγούμενα. Εγώ μπόρεσα να απαντήσω πολύ ήρεμα και πολύ δημιουργικά, γιατί υπήρχε ένα αντίστοιχο κλίμα στην Αίθουσα. Έγινε συζήτηση επί της ουσίας. Μπορεί κάποιος να διαφωνεί ή να συμφωνεί, όμως συζητά επί της ουσίας. Αν δείτε τα χθεσινά Πρακτικά, θα δείτε ότι δεν ήταν επί της ουσίας και ότι υπήρξαν συνεχώς προσωπικές βολές.

Έρχομαι, λοιπόν, να σας απαντήσω ότι αυτό το συγκεκριμένο άρθρο 6 έχει να κάνει με την ανάγκη που δημιουργείται και μας μεταφέρθηκε και εμάς κυρίως μέσα στα μεγάλα δημόσια έργα.

Και θα σας πω ένα απλό παράδειγμα: Η παραγωγή έτοιμου μπετόν σε ένα μεγάλο δημόσιο έργο είναι βιοτεχνική δραστηριότητα και πρέπει να πάρει άδεια. Εάν δεν επιτρέπεται στη συγκεκριμένη περιοχή, δεν μπορεί να πάρει άδεια και πρέπει να γίνεται εκτός του έργου και να μεταφέρεται.

Το άρθρο είναι σαφές. Λέει σε ιδιαιτερούς μεγάλης σημασίας για την εθνική οικονομία, δημόσια και ιδιωτικά και κατά τη διάρκεια της πραγματοποίησής τους και μόνο στο εσωτερικό τους μπορεί κατ' αυτήν την παρέκκλιση να λειτουργούν αυτές οι δραστηριότητες.

Και αυτό γιατί είχαν φθάσει πολλά προβλήματα απ' όλα τα σημεία της Ελλάδος, που δεν μπορούσαν να γίνουν τέτοιες δραστηριότητες, με αποτέλεσμα να έχουμε καθυστέρηση και στα έργα και να έχουμε μεγαλύτερη δαπάνη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Πείτε ένα παράδειγμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όντως έτσι είναι, κύριε Σιούφα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Σας είπα. Σε έργα μέσα στα αεροδρόμια. Εκεί που γίνεται το αεροδρόμιο των Σπιάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η γέφυρα Σταυρού-Αγίας Παρασκευής. Χιλιάδες κυβικά μπετόν κατασκευάζονται, που περνάτε και πάτε...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου γίνονται επεμβάσεις και γίνονται κάποια έργα εκεί. Δεν μπορεί να παραχθεί τοπικά μπετόν.

Προσπαθήσαμε πάρα πολύ χωρίς να φωτογραφίσουμε και να ονομάσουμε τις δραστηριότητες να αντιμετωπίσουμε το θέμα. Εάν μπορείτε επεξεργαζόμενοι και εσείς αυτή την παράγραφο, να το περιορίσουμε ακόμη περισσότερο, πολύ ευχαρίστως. Γι' αυτό βάλαμε και το Νομαρχιακό Συμβούλιο και γι' αυτό ορίσαμε μόνο κατά τη διάρκεια της πραγματοποίησης του έργου.

Λυπάμαι που δεν απάντησα χθες, ίσως έπρεπε να είχε γίνει η διευκρίνιση, αλλά δεν το επαναφέρατε σήμερα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Το πρώτο που θέλω να παρατηρήσω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι στην Εθνική Αντιπροσωπεία συζητούμε με πολιτικούς όρους και με επιχειρήματα. Αν η κυβερνητική πλευρά αισθάνθηκε βολές προσωπικής μορφής προς την κυρία Υπουργό, ας μην υπάρχει πεδίο, ή ακάλυπτο σημείο για να μην βρίσκουν πρόσφορο έδαφος αυτού του είδους οι προσωπικές επιθέσεις. Αυτό σε ό,τι αφορά το πολιτικό μέρος, το οποίο βάλατε.

Η απάντηση, την οποία δώσατε δεν κρίνεται καθόλου ικανοποιητική και εμείς θα καταψηφίσουμε και το άρθρο 4 και το άρθρο 6.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 8 και τίθενται τα άρθρα σε ψηφοφορία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως έχει στην Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής και στο Πρακτικό της;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως έχει στην Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής και στο Πρακτικό της, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως έχει στο Πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως έχει στο Πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 5 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 7 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 9 έως και 19, όπως έχει συμφωνηθεί.

Κυρία Υπουργέ, έχετε κάποια παρατήρηση;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κα Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Όπως και προηγούμενα ανέφερα το συζητούμενο νομοσχέδιο επιχειρεί τον εκσυγχρονισμό και την τομή στα θέματα της γραφειοκρατίας. Συγκεκριμένα το άρθρο 13 εισάγει μία καινοτομία με την έκδοση προσωρινής άδεια λειτουργίας, μέχρι την ολοκλήρωση της επένδυσης και την οριστική άδεια λειτουργίας, ώστε στο ενδιάμεσο διάστημα να πιστοποιηθούν από τους αρμόδιους όλες οι επιπτώσεις που θα έχει η λειτουργία της μονάδας ιδιαίτερα στο περιβάλλον.

Περιλαμβάνει επίσης διατάξεις το νομοσχέδιο που συζητάμε που καθιερώνουν τους συνεχείς ελέγχους και προωθούν τη διαφάνεια. Συγκεκριμένα τα άρθρα 15 και 16 επιβάλλουν μέχρι και κυρώσεις σε περιπτώσεις που η εταιρεία αποκλίνει απ' όσα προβλέπει η άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας και οι ποινές αυτές κλιμακώνονται από χρηματικά πρόστιμα μέχρι και προσωρινή ή οριστική παύση της λειτουργίας της παραγωγικής μονάδας και υπάρχουν επίσης και διατάξεις που

αντιμετωπίζουν -όπως το άρθρο 18- προβλήματα προσαγωγής των ήδη λειτουργουσών μονάδων στις νέες απαιτήσεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Όμως θα παρακαλούσα την κυρία Υπουργό να ακούσει κάτι παρατηρήσεις που έχω να κάνω και να δείξει κατανόηση και να τις αποδεχθεί.

Στο άρθρο 11 στην πρώτη παράγραφο κατά την άποψή μου υπάρχει πρόβλημα, διότι η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει ότι για την έκδοση της οικοδομικής άδειας απαιτείται η προηγούμενη έγκριση άδειας εγκατάστασης.

Έχω την εντύπωση ότι θα υπάρξουν αντικρουόμενες διατάξεις. Στο άρθρο 11, στην πρώτη παράγραφο προβλέπεται την εντελώς αντίθετη διαδικασία.

Εδώ βλέπω λοιπόν ότι υπάρχουν δύο αντικρουόμενες διατάξεις.

Στο άρθρο 13 παράγραφος 1, έχω την εντύπωση ότι τα δικαιολογητικά β', γ' και ε' επιτείνουν τη γραφειοκρατία αντί να την απλουστεύουν. Ιδιαίτερα όσα προβλέπονται στην παράγραφο ε' είναι κατά την άποψή μου εντελώς περιττά, αφού η αδειοδοτούσα αρχή και στην περίπτωση έκδοσης άδειας εγκατάστασης και στην περίπτωση άδειας λειτουργίας είναι η ίδια και επομένως γνωρίζει πολύ καλά ποιες άδειες έχουν εκδοθεί.

Τέλος, στο άρθρο 13 παράγραφος 2, το διάστημα των δύο μηνών για την έκδοση προσωρινής άδειας λειτουργίας, νομίζω ότι είναι υπερβολικό. Θα πρότεινα να γίνει τριάντα ημέρες. Δηλαδή να συντομευθεί ο χρόνος. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα στο γενικό πρώτο θέμα που είχε αναφερθεί η κυρία Υφυπουργός, να πω ότι εγώ τουλάχιστον χθες στην πρωτολογία μου χρησιμοποίησα καθαρά και μόνο πολιτικά επιχειρήματα και ποτέ οποιαδήποτε προσωπική φράση εναντίον της Υπουργού. Αντίθετα, είχα μεταχείριση όχι προσήκουσα και εν πάση περιπτώσει ανταποκρινόμενη προς την πρωτολογία μου. Αυτά σχετικά με όσα είπαμε χθες στη δευτερολογία και όσον αφορά τη σημερινή παρατήρηση της κυρίας Υφυπουργού.

Έρχομαι τώρα στις παρατηρήσεις επί των άρθρων. Στο άρθρο 10, στις επιτροπές επανεξέτασης, νομίζω ότι θα μπορούσε να προστεθεί στην επιτροπή, εφόσον μιλάμε για βιοτεχνικές και για βιομηχανικές μονάδες, ένας εκπρόσωπος του Βιομηχανικού Συνδέσμου της Περιφέρειας Εγκατάστασης της Μονάδας.

Μου κάνει δε εντύπωση ότι κάθε φορά που συνιστούμε μια επιτροπή, υπάρχει πάντα ένας εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Δεν βλέπω τη σκοπιμότητα και εν πάση περιπτώσει το Τεχνικό Επιμελητήριο έχει τόσους πολλούς που μπορεί να στέλνει εκπροσώπους σε τόσες πολλές επιτροπές που σε κάθε νομοσχέδιο εγκρίνονται; Και δεν βλέπω αν το Τεχνικό Επιμελητήριο συμμετέχει συνεχώς, γιατί άλλα επιμελητήρια, όπως το Οικονομικό, δεν θα μπορούσε και αυτό να συμμετέχει σε αντίστοιχες επιτροπές.

Εγώ δεν βλέπω τη χρησιμότητα της συμμετοχής, ενώ αντίθετα βλέπω τη χρησιμότητα του βιομηχανικού συνδέσμου της περιφέρειας εγκατάστασης.

Στην παράγραφο 3 αυτού του άρθρου λέγει ότι εισηγητής στην ανωτέρω επιτροπή ορίζεται υπάλληλος της υπηρεσίας της αρμόδιας σε θέματα βιομηχανίας της οικείας περιφέρειας. Εγώ νομίζω ότι θα έπρεπε να είναι ο προϊστάμενος και όχι απλώς ένας υπάλληλος. Αλλά στην επιτροπή αυτή να συμμετέχει ο προϊστάμενος της υπηρεσίας της αρμόδιας σε θέματα βιομηχανίας της περιφέρειας εκείνης.

Στο άρθρο 12, στην παράγραφο 2, εδάφιο α' λέγει στο τέλος ότι προκειμένου περί υψηλών εγκαταστάσεων επιτρέπεται η έγκριση παρέκκλισης μόνο εφόσον η λύση αυτή είναι επιβεβλημένη από τεχνολογικούς λόγους και δεν είναι δυνατή η εφαρμογή άλλης -και προσθέτω εγώ "εξ" ίσου δόκιμης"- τεχνικής λύσης.

Δηλαδή, να προστεθεί η δόκιμη τεχνική λύση.

Έρχομαι στο άρθρο 13. Θα πρέπει να τονίσω γενικά για τις

προθεσμίες ότι για να τηρηθούν αυτές οι προθεσμίες θα πρέπει να επιβάλλονται και αντίστοιχες κυρώσεις. Να υπάρχει δηλαδή από μέρους των υπηρεσιών μεγαλύτερη αυστηρότητα για την τήρηση αυτών των προθεσμιών. Εάν το αφήσουμε χωρίς κυρώσεις το θέμα, νομίζω ότι δεν θα πετύχουμε το βασικό σκοπό να υπηρετήσει το νομοσχέδιο, την απλούστευση μεν των διαδικασιών αλλά και την ταχύτητα της εκδόσεως των αδειών για να πετύχουμε το ζητούμενο που είναι γρήγορα νέες βιομηχανίες, βιοτεχνίες και γενικά ανάπτυξη την οποία με πολύ πάθος επιδιώκουμε. Επομένως, επαναλαμβάνω, πρέπει να προβλεφθούν κυρώσεις σε βάρος των αμελούντων οργάνων της διοίκησης, αιρετών ή διορισμένων, σε περίπτωση μη έκδοσης εντός των τακτών ορίων των σχετικών αποφάσεων.

Στο άρθρο 16 σωστά προτείνεται η λύση της διακοπής του ρεύματος της ΔΕΗ. Εδώ όμως θα πρέπει να εξετασθεί και να προβλεφθεί το εξής. Να υπάρξει αυτό το μέτρο, αλλά θα πρέπει να εξετάσουμε εάν αυτή η διακοπή δεν προξενεί ζημιές στην ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης. Μπορεί σε μια επιχείρηση να υπάρχουν συστήματα συναγερμών για τη φύλαξή τους, ψυγεία ή εν πάση περιπτώσει μηχανολογικοί εξοπλισμοί που συντηρούν κάποια υλικά αυτής της επιχείρησης. Όταν διακοπεί το ρεύμα, υπάρχει το ενδεχόμενο να καταστραφεί η επιχείρηση. Μπορεί φυσικά η επιχείρηση να έκανε κάποια παράβαση την οποία θα διορθώσει και θα λειτουργήσει μετά από ένα χρονικό διάστημα. Όμως, με τη διακοπή του ρεύματος υπάρχει το ενδεχόμενο να της προξενήσουμε ανεπανόρθωτη ζημιά. Θα πρέπει λοιπόν να μεριμνηθεί ότι προ της διακοπής θα πρέπει να εξετασθεί αυτό το στοιχείο, ότι δηλαδή η διακοπή του ρεύματος δεν θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημιά τουλάχιστον στην επιχείρηση.

Αυτές είναι οι παρατηρήσεις τις οποίες είχα να κάνω, πιστεύω ότι ήταν εποικοδομητικές, στην προσπάθειά μου να βοηθήσω όσο μπορώ στην καλύτερη διατύπωση του νομοσχεδίου. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παναγιώτου έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Στο άρθρο 9, κύριε Πρόεδρε, δεν έχω να κάνω καμία παρατήρηση. Στο άρθρο όμως 10 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 4, στην Επιτροπή Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης πρέπει να συμμετέχει εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ, καθώς επίσης και εκπρόσωποι άλλων τριτοβάθμιων οργανώσεων.

Στο άρθρο 13 παράγραφος 2 θεωρούμε απαράδεκτη τη διάταξη που σε συνδυασμό με τα ελλειπή δικαιολογητικά της παραγράφου 1, καθιστά ουσιαστικά μονόδρομο την προσωρινή άδεια λειτουργίας.

Κρίνουμε απαραίτητα για την αντιμετώπιση του ζητήματος, πρώτον στα δικαιολογητικά της παραγράφου 1 να περιλαμβάνονται οι συγκεκριμένοι από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ή τη νομαρχία περιβαλλοντικοί όροι και δεύτερον να διενεργείται οπωσδήποτε η αυτοψία για την προσωρινή άδεια λειτουργίας, έστω κι αν έχει κυρίως διαπιστωτικό χαρακτήρα.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Επίσης, δημιουργείται σοβαρός κίνδυνος από την παράλειψη της παραγράφου 2 να αναφέρει ρητά τι γίνεται αν περάσει άπρακτο το τετράμηνο και δεν διενεργηθεί η προβλεπόμενη αυτοψία. Μήπως παρατείνεται η προσωρινή άδεια λειτουργίας;

Στην παράγραφο 4 θεωρούμε απαράδεκτο το σημείο που συναρτά την έκδοση της άδειας λειτουργίας όχι από τους συγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους, αλλά από αυτούς που αναφέρονται στην άδεια εγκατάστασης.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επαναλαμβάνετε παρακαλώ το τελευταίο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Στην παράγραφο 4 του άρθρου 13, θεωρούμε απαράδεκτο το σημείο που συναρτά την έκδοση της άδειας λειτουργίας, όχι από τους συγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους αλλά από αυτούς που αναφέρονται στην

άδεια εγκατάστασης.

Παράλειψα το άρθρο 12 στο οποίο θεσπίζονται μία σειρά παρεκκλίσεις σχετικά με την ανέγερση κτιριακών εγκαταστάσεων, που κατά την γνώμη μας μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα. Αυτό ισχύει κατ'αρχήν για το εδάφιο γ' της παρ.2 όπου ουσιαστικά υπάρχει μία αντίστοιχα απαράδεκτη ρύθμιση με εκείνη της παρ.6 του άρθρου 4. Γενικά η λογική της παρ.2 ως προς τις προϋποθέσεις, τον τρόπο, καθώς και το όργανο που απαρτίζει τις παρεκκλίσεις είναι προβληματική. Θεωρούμε εύστοχες τις παρατηρήσεις που έγιναν από συναδέλφους, ακόμα και δικούς σας, στη διαρκή επιτροπή για το εδάφιο β'.

Στο άρθρο 15 γενικά και αόριστα αναφέρονται οι όροι για την πραγματοποίηση των απαραίτητων ελέγχων. Θεωρούμε ότι πρέπει να είναι πολύ πιο συγκεκριμένη, καθώς επίσης και στα μέσα που χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίησή τους. Όσον αφορά τους ελέγχους θεωρούμε ότι αυτοί πρέπει να είναι υποχρεωτικοί τουλάχιστον όταν υπάρχει αίτημα από τους κατοίκους της περιοχής ή του οικείου Ο.Τ.Α. Ο έλεγχος πρέπει να οδηγεί σε αποτέλεσμα δεσμευτικό για την τυχόν επιβολή κυρώσεων από την αδειοδοτούσα αρχή.

Αυτές είναι οι παρατηρήσεις μας για τα άρθρα του πρώτου μέρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Στα άρθρα 9 και 10 η παρατήρηση μας είναι ότι διαχωρίζεται η έγκριση χωροθέτησης από την έγκριση περιβαλλοντικών όρων. Και μία τροποποίηση που θα μπορούσε κάπως να βελτιώσει αυτό είναι στο άρθρο 9 παρ.3 όπου λέει "απαραίτητη προϋπόθεση για την επανεξέταση αιτημάτων κατά της προηγούμενης παραγράφου είναι η έγκριση περιβαλλοντικών όρων. Εκεί να προστεθεί "η έγκριση περιβαλλοντικών όρων και έγκριση χωροθέτησης", ότι είναι όρος δηλαδή.

Σε ό,τι αφορά τις επιτροπές του άρθρου 10, νομίζουμε ότι θα βοηθούσε η συμμετοχή εκπροσώπων είτε της Γ.Σ.Ε.Ε. είτε του Εργατικού Κέντρου. Δηλαδή σε αυτές τις επιτροπές βεβαίως υπάρχουν τεχνοκρατικά και τεχνικά στοιχεία προς αξιολόγηση, αλλά μου έκανε εντύπωση χθες ο κ. Κεδίκογλου που μας έφερε ένα παράδειγμα. Δεν το ξέρω φυσικά, αλλά θέλω να πω ότι σ' αυτές τις επιτροπές καλό είναι να υπάρχει πίεση και της περιβαλλοντικής ευαισθησίας αλλά και πίεση της ανάγκης για απασχόληση. Και έτσι, και απ' αυτήν την άποψη, δηλαδή το να υπάρχουν αυτές οι πιέσεις μέσα σε αυτές τις επιτροπές, ίσως βοηθά στην αποφυγή ακροτήτων, στις οποίες και εσείς αναφερθήκατε. Από αυτήν κυρίως την έννοια το βάζω και ίσως η παρατήρηση του συναδέλφου της Νέας Δημοκρατίας για το Οικονομικό Επιμελητήριο, πάλι από αυτήν την άποψη ίσως βοηθούσε στο να προκύπτουν όσο γίνεται πιο αντικειμενικές αποφάσεις.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 13, εδώ τώρα είναι τα τετελεσμένα ας πούμε και εδώ είναι οι μεγάλοι μας φόβοι για το πώς θα λειτουργήσει στην πράξη αυτό.

Το θέμα αυτό συνδέεται και με την επάρκεια των νομαρχιακών υπηρεσιών, να κάνουν τις αυτοψίες κλπ.

Σε ό,τι αφορά το ίδιο το κείμενο, πέρα από την αυστηροποίηση, το να γίνει, δηλαδή, πιο δεσμευτική η πραγματοποίηση της αυτοψίας, περισσότερο σημασία θα έχει ο τρόπος εφαρμογής του σχετικού νόμου. Πάντως, σε ό,τι αφορά την αυτοψία και εμάς μας προκαλεί ένα ερώτημα η διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 13. Λέει δηλαδή, ότι "μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή των ανωτέρω δικαιολογητικών χορηγείται, χωρίς τη διενέργεια αυτοψίας, προσωρινή άδεια". Σε άλλες περιπτώσεις μπορεί να είναι εφικτή η αυτοψία και σε άλλες περιπτώσεις μπορεί να μην είναι.

Εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να υπάρξει μία διατύπωση εδώ που να προκύπτει ότι επιδίωξη είναι η αυτοψία και εξαίρεση, σε περίπτωση αδυναμίας κλπ, είναι να δοθεί η άδεια και έστω να ακολουθήσει μετά η αυτοψία.

Θα ήθελα να κάνω μία ακόμα συγκεκριμένη παρατήρηση στο ίδιο άρθρο, στην παράγραφο 7, όπου συμβαίνει αυτό το οποίο φοβόμαστε ότι θα συμβεί πολλές φορές, ότι δηλαδή είτε

μεταβάλλεται η χρήση γης, που λέει εδώ είτε εκ των υστέρων προκύπτει ότι υπάρχει πρόβλημα σε ό,τι αφορά τη χωροθέτηση κλπ. Εδώ, λοιπόν, προβλέπεται στην περίπτωση που αλλάξει η χρήση γης, να επιβληθούν ειδικοί όροι αρχιτεκτονικής και αισθητικής προσαρμογής. Εδώ τουλάχιστον πρέπει να προστεθεί η φράση "και όροι περιβαλλοντολογικής συμβατότητας της επένδυσης". Δεν αρκεί το αρχιτεκτονικό και το αισθητικό στοιχείο. Μπορεί η αλλαγή της χρήσης γης να επιβάλει γενικότερες διαρρυθμίσεις, αναπροσαρμογές σε μία επιχείρηση, εφόσον θα πρέπει να παραμείνει στον ίδιο χώρο.

Εδώ, λοιπόν, έλεγα γενικότερα, επειδή απ' ό,τι καταλαβαίνω δεν έχουμε και την ίδια αντίληψη - δηλαδή το Υπουργείο θεωρεί ότι μπορούν οι νομαρχίες να τα καταφέρουν κλπ - πώς εμείς θεωρούμε ότι θα υπάρξει πρόβλημα. Θα πρέπει λοιπόν, έστω και εκ των υστέρων, για την εφαρμογή του νόμου να ληφθούν μέτρα, να υπάρξει διάλογος επί του συγκεκριμένου με τις κατά τόπου νομαρχίες, με την ΕΝΑΕ και να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις σωστής εφαρμογής αυτού του νόμου.

Θα ήθελα να αναφερθώ τώρα σε ένα τελευταίο θέμα, σχετικά με τους πόρους. Κυρία Υπουργέ, με συγχωρείτε, αλλά για να μπορέσω να ολοκληρώσω τη σκέψη μου, τα παράβολα αυτά, που τώρα λέμε ότι θα πηγαίνουν στη νομαρχία, που πάνε; Πάνε στο ΕΤΕΡΠΣ;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Όχι, στο Δημόσιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Στο Δημόσιο γενικώς. Είναι θετικό να πηγαίνουν στη νομαρχία. Ο προβληματισμός είναι μήπως θα έπρεπε να υπήρχε κάποια δέσμευση, για το τι θα γίνουν αυτά τα χρήματα. Να μην πηγαίνουν, δηλαδή, στο γενικό κορβανά, διότι οι νομαρχίες έχουν τεράστιες ανάγκες. Μήπως θα μπορούσε να υπάρχει ένας προσανατολισμός αυτών των πόρων για θέματα προστασίας περιβάλλοντος, για βελτίωση της υποδομής για την άσκηση αυτών των λειτουργιών κλπ.

Αυτές τις παρατηρήσεις ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Δημαράς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Παραιτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο γενικές παρατηρήσεις, για τις οποίες έγινε συζήτηση και χθες και σήμερα.

Η πρώτη αφορά τις παρεκκλίσεις και αν πρέπει ή όχι να υπάρχουν και τι τρύπες ανοίγουν. Πρέπει να πούμε ότι η βιομηχανία είναι μία ζωντανή μονάδα και δεν μπορούμε να την αντιμετωπίζουμε σαν κάτι, το οποίο δεν εξελίσσεται. Όταν δε μια ζωντανή μονάδα εξελίσσεται, δεν ξέρεις τι θα προκύψει. Γι' αυτό και δίνουμε την ευχέρεια να υπάρχει, μετά από σοβαρό έλεγχο, δυνατότητα παρέκκλισης σε περίπτωση επέκτασης της και βέβαια με την προϋπόθεση ότι η τεχνολογική λύση, η οποία επιλέγεται, είναι μονόδρομος.

Και αποδεχόμαστε την παρατήρηση του συναδέλφου κ. Σαλαγκούδη στο άρθρο 12, παράγραφος 2, περίπτωση α', για την πρόσθεση της λέξης "δόκιμης" και να γίνει η φράση "...είναι δυνατή η εφαρμογή άλλης δόκιμης τεχνικής λύσης", ώστε να έχουμε ισοδύναμες λύσεις.

Η δεύτερη γενική παρατήρηση είναι για το θέμα της προέγκρισης της χωροθέτησης, που ήρθε και επανήλθε αρκετές φορές. Η προέγκριση της χωροθέτησης είναι ουσιαστικά μια απάντηση για το αν μπορούμε σ' αυτήν την περιοχή να κάνουμε ή όχι βιομηχανία. Και όμως αυτό το απλό πράγμα πολλές φορές αργεί. Η τελική απόφαση για τη λειτουργία εγκατάστασης, τα περιλαμβάνει όλα, την κανονική έγκριση για τη χωροθέτηση, όπου προβλέπονται και όλοι οι περιβαλλοντικοί όροι. Δεν υπάρχει σύγχυση ή σύγκρουση κατά τις δύο αυτές περιόδους. Τώρα, έρχομαι συγκεκριμένα στα άρθρα.

Στο άρθρο 9 παρ. 1 μπήκε από αρκετούς συναδέλφους το θέμα της μείωσης του ορίου των εκατόν είκοσι εκατομμυρίων.

Με βάση τη λογική και την εμπειρία που έχουμε για τις επενδύσεις που γίνονται στην περιφέρεια και για τη λειτουργία του αναπτυξιακού νόμου, εκτιμούμε ότι πιθανόν θα μπορούσε να κατεβεί. Τα εκατόν είκοσι εκατομμύρια είναι όριο μιας από τις περιπτώσεις του αναπτυξιακού νόμου. Γι' αυτό και μπήκε. Δεν μπήκε αυθαίρετα. Θα μπορούσε να κατέβει στο αμέσως επόμενο που είναι ογδόντα εκατομμύρια. Θα ήθελα όμως, να εξηγήσω ότι εάν δε βάλουμε καθόλου όριο, όπως ζητήθηκε, υπάρχει μια χρονοβόρα διαδικασία και μια συγκέντρωση αιτημάτων που φθάνουν στις περιφέρειες ή στο Υπουργείο χωρίς λόγο. Να δούμε τι σημαίνει μια επένδυση τριάντα πέντε ή σαράντα εκατομμυρίων. Είναι ένα αρτοποιείο. Όταν υπάρχει άρνηση αυτής της επένδυσης σε τοπικό επίπεδο, δεν υπάρχει λόγος επί της ουσίας να εξετάζεται ανώτερα. Νομίζω λοιπόν ότι στην προσπάθεια να δώσουμε τη δυνατότητα να γίνονται έλεγχοι και να μην απορρίπτεται καμιά επιχείρηση, δημιουργούμε ένα δυσβάστακτο βάρος και στην περιφέρεια και στο Υπουργείο με αποτέλεσμα όλα να καθυστερούν. Πιστεύουμε λοιπόν ότι θα μπορούσε να υπάρξει αυτό το ποσό των ογδόντα εκατομμυρίων, το οποίο είναι μικρό, αλλά είναι πραγματικότητα πως για τις περισσότερες περιφέρειες είναι ένα μέσο νούμερο.

Στο άρθρο 16 παρ. 1 τέθηκε το θέμα του πιθανού προβλήματος στα θέματα ασφάλειας που δημιουργούνται στις επιχειρήσεις, αν κόψει η Δ.Ε.Η. ξαφνικά το ρεύμα. Είναι πράγματι ένα πρόβλημα. Είναι όμως γεγονός από την άλλη πλευρά ότι είναι ένα δραστικό μέτρο. Το κλείσιμο της επιχείρησης δεν είναι μια εύκολη ιστορία. Και όταν έχουμε πάρα πολλές φορές άρνηση από τις επιχειρήσεις να συμμορφωθούν, παρά τις επανειλημμένες επισημάνσεις, ίσως να είναι ο μόνος δραστικός τρόπος.

Για να προβλέψουμε όμως και αυτή την περίπτωση και να μη δημιουργήσουμε τέτοια προβλήματα στις επιχειρήσεις, θα προσθέσουμε τον όρο "μετά από προηγούμενη ενημέρωση του φορέα". Δηλαδή, να ξέρει ο φορέας ότι θα έχει διακοπή ρεύματος, οπότε να πάρει αυτός πια τα μέτρα της ασφάλειας που χρειάζονται.

Στο τέλος της παρ. 1 εκεί που λέει "Ειδικώς στις υπηρεσίες της ΔΕΗ, οι οποίες υποχρεούνται στη διακοπή παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και συγκεκριμένης εγκατάστασης", προστίθεται "μετά από προηγούμενη ενημέρωση του φορέα".

Για το θέμα των εκπροσωπήσεων, για να μην απαντήσω στον καθένα χωριστά, ξέρετε πως όταν κάθε φορά υπάρχει σκέψη για τη δημιουργία μιας επιτροπής, η οποία θα ελέγχει ή θα επανεξετάζει, υπάρχει πάντοτε η ανάγκη να ισορροπώσουμε ανάμεσα στην πληθώρα των φορέων που έχουν ουσιαστική άποψη και στην ανάγκη του να είναι το σχήμα ευέλικτο και να μπορεί να συνεδριάζει εύκολα και να παίρνει αποφάσεις.

Έτσι, για το θέμα των επιμελητηρίων ή του Συνδέσμου Βιομηχανών, αν θα πρέπει να συμμετέχουν και οι δύο, σε επίπεδο περιφέρειας βάλαμε τα επιμελητήρια, τα οποία έχουν στο ρόλο τους και στη φιλοσοφία τους την υποχρέωση να είναι σύμβουλοι της πολιτείας, αλλά και στις περιφέρειες είναι αυτά τα οποία έχουν στους κόλπους τους το μεγαλύτερο αριθμό των επιχειρήσεων.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Περιφερειακά επιμελητήρια δεν υπάρχουν. Τα επιμελητήρια ανήκουν στους νομούς. Τα θέματα της Εύβοιας τα καθορίζει το επιμελητήριο της Φθιώτιδας.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μπορεί να ζητηθεί ο εκπρόσωπος του επιμελητηρίου της περιοχής που συζητείται. Είναι θέμα του περιφερειάρχη πια.

Στην κεντρική επιτροπή του Υπουργείου συμμετέχει ο Σύνδεσμος Βιομηχανών, ο οποίος σύμφωνα με πάγια τακτική του κάθε φορά βάζει μέλος από την περιοχή όπου έχει αντιστοιχούς συνδέσμους. Δεν έχουν όλες οι περιφέρειες συνδέσμους.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τελικά το Υπουργείο είναι τρίτοβάθμιο όργανο; Τι είναι;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Εννοείτε από πλευράς ενστάσεων;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ναι.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Υπάρχει η δυνατότητα στην περιφέρεια και τρίτον, στον Υπουργό όπου γίνεται επιτροπή με την προεδρία του Γενικού Γραμματέα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ο Γενικός Γραμματέας εκ του νόμου "περί Υπουργικού Συμβουλίου" είναι για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών. Δεν επιτρέπεται να κάνει τέτοιες δουλειές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Υπάρχουν λίγες περιπτώσεις και είπαμε, κύριε Κεδίκογλου, ότι φθάνουν στο Υπουργείο οι επενδύσεις πάνω από πεντακόσια εκατομμύρια. Είναι σοβαρές επενδύσεις, για τις οποίες θα πρέπει να υπάρξει μια αντιμετώπιση σε βάθος.

Ο Γενικός Γραμματέας είναι αλήθεια ότι δεν συμμετέχει σε πολλές επιτροπές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ο Γενικός Γραμματέας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου! Ο διάλογος δεν γίνεται έτσι. Δεν είναι διάλογος καφενείου.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επειδή σ'αυτά τα θέματα χρειάζεται πολλή γνώση και ο Γενικός Γραμματέας είναι αυτός που χειρίζεται και τα θέματα επενδύσεων και έχει και την αίσθηση του τι συμβαίνει σε όλη την περιφέρεια, ήταν η καλύτερη περίπτωση.

Θα κάνω μια τελευταία παρατήρηση στο άρθρο 13, που μπηγαν αρκετά ζητήματα.

Πρώτ'απ'όλα θα πρέπει να πούμε το εξής: Όπου μπαίνουν χρονικά διαστήματα μέσα στα οποία θα πρέπει να γίνονται κάποιες δραστηριότητες, οι υπάλληλοι, οι οποίοι δεν τα τηρούν, εκ των πραγμάτων πάνε κόντρα σε νόμο του κράτους. Δηλαδή, από εκεί προκύπτει και η δυνατότητα του να ασκηθεί δίωξη κατά αυτού που δεν εφαρμόζει το νόμο.

Όμως, σε περίπτωση που έχουμε τη διενέργεια αυτοψίας, που ειπώθηκε ότι μπορεί να δοθεί άδεια λειτουργίας και να είναι αρνητική η αυτοψία, όταν αυτή θα γίνει, γι'αυτό και η άδεια είναι προσωρινή και μετά θα ανακληθεί. Όμως, θεωρώ υπερβολική την περίπτωση να μη γίνει αυτοψία ενώ αυτό είναι υποχρεωτικό από το νόμο. Τότε, να αμφισβητήσουμε συνολικά τη δυνατότητα υλοποίησης του νόμου.

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω άλλες παρατηρήσεις που γίνονται αποδεκτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κυρία Υπουργέ.

Υπάρχει κανείς εκ των συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Σαλαγκούδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 13 που λέει "προσωρινή άδεια μέσα σε δύο μήνες". Γιατί μέσα σε δύο μήνες και όχι αμέσως; Τι χρειάζονται οι δύο μήνες;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Για να γίνει η αυτοψία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Η αυτοψία θα γίνει μέσα στους τέσσερις μήνες γιατί η προσωρινή άδεια που δίδεται μέσα σε δύο μήνες, διαρκεί ένα τετράμηνο και μέσα σ'αυτό το χρονικό διάστημα, πρέπει να γίνει η αυτοψία. Εγώ λέω ότι δεν χρειάζονται δύο μήνες, γιατί μέσα σε δύο μήνες δεν θα γίνει η αυτοψία. Έτσι, λέει το νομοσχέδιο. Δίνει μεγαλύτερα περιθώρια.

Γιατί, λοιπόν, η προσωρινή άδεια λειτουργίας να μη δίνεται αμέσως, με την κατάθεση όλων των δικαιολογητικών; Ή εν πάση περιπτώσει, ας βάλουμε ένα μικρό χρονικό διάστημα στην υπηρεσία. Αλλά τι να της δώσουμε; Να ελέγξει τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται; Είναι τυποποιημένα τα δικαιολογητικά. Θα μπορούσαμε να δώσουμε μια ή δύο μέρες στην αδειοδοτούσα αρχή, ή έστω δέκα μέρες, για να έχει τη δυνατότητα να ελέγξει τα υποβαλλόμενα χαρτιά, εάν πράγματι

πληρούν όλους τους όρους, αν και αυτή είναι μια εύκολη δουλειά. Νομίζω ότι δεν χρειάζονται δύο μήνες. Ήδη, δημιουργούμε συνθήκες καθυστέρησης εάν αφήσουμε η προσωρινή άδεια να δίδεται μέσα σε δύο μήνες. Με την κατάθεση, μέσα σε δέκα μέρες, μπορεί να πάρει την προσωρινή άδεια λειτουργίας των τεσσάρων μηνών.

Κυρία Υπουργέ, το περιθώριο των τεσσάρων μηνών που δίνεται για τη διενέργεια της αυτοψίας, αφήνεται από το νομοσχέδιο κενό ότι μπορεί και να μη γίνει αυτή η αυτοψία σ' αυτό το χρονικό διάστημα. Παράλληλα, δεν λαμβάνονται κυρώσεις, όπως είπα και την πρώτη φορά που μίλησα, εναντίον αυτών των υπαλλήλων, εν πάση περιπτώσει των φορέων είτε αιρετών είτε διορισμένων, οι οποίοι ενδεχομένως υπαιτιότητα τους καθυστερούν τη διαδικασία.

Όταν αφήνουμε το ότι ο νόμος λέει αυτές τις προθεσμίες αλλά έτσι όπως τις λέει -όπως είπαμε προηγούμενα- αφήνει κάποιο περιθώριο, τότε τι θα γίνει; Για να βρεθούν, θα διατάσσεται από την Υπουργό -με προσφυγή του ιδίου- να γίνει ένορκη διοικητική εξέταση, να βρεθεί ποιοι καθυστέρησαν και ποιοι πραγματικά φταίνει και μετά να πάνε για παράβαση νόμου στα αντίστοιχα πειθαρχικά συμβούλια των υπηρεσιών;

Εγώ νομίζω ότι θα ήταν πιο δόκιμο και θα επιτυγχάνονταν, όπως είπα, ο σημαντικός σκοπός που είναι η απλούστευση των διαδικασιών και επιπλέον η επιτάχυνση της διαδικασίας λειτουργίας και αδειοδότησης για να λειτουργήσει μια επιχείρηση, να υπήρχαν συγκεκριμένες κυρώσεις για την καθυστέρηση. Αυτό θα βοηθούσε, ούτως ώστε όλοι οι φορείς της αδειοδοτούσας αρχής, αλλά και όλες οι υπόλοιπες υπηρεσίες που εμπλέκονται να έδειχναν περισσότερη έφεση και επιμέλεια, ώστε να είχαμε επιτάχυνση αυτών των διαδικασιών που είναι το ζητούμενο, όπως είπα, γι' αυτό που είναι και ο στόχος του νομοσχεδίου, δηλαδή η ανάπτυξη. Δεν έχω άλλη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει κανείς άλλος να μιλήσει επί της ενότητας αυτής.

Κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Η λογική των κυρώσεων πραγματικά δεν μπαίνει μόνο σ' αυτό το σχέδιο νόμου. Δηλαδή αν μπορούμε στη λογική ότι όπου τίθενται προθεσμίες θα πρέπει να καθορίζονται και οι κυρώσεις που θα έχουν οι υπάλληλοι, που δεν τηρούν τις προθεσμίες, νομίζω ότι θα πάμε σε μια απέραντη ιστορία κυρώσεων στους δημόσιους υπαλλήλους, που πολλές φορές το έργο τους δεν εξαρτάται από τον καθένα χωριστά, αλλά αλληλοεπηρεάζεται και από άλλους.

Έτσι εκτιμήσαμε -και πιστεύω ότι μπορεί να λειτουργήσει- ότι όταν τίθεται από το νόμο περιθώριο και ξέρει ο υπάλληλος ότι ο πολίτης μπορεί να προσφύγει και ότι μπορεί να ζητήσει αποζημίωση γιατί δεν τηρήθηκε ο νόμος και ο ίδιος είχε βλάβες, μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Όσον αφορά το θέμα του διμήνου, είπαμε ότι δεν είναι μέσα στο δίμηνο. Μπορεί να γίνει και ωρύτερα. Αυτό το διάστημα των εξήντα ημερών που τίθεται σαν όριο είναι για επιστρέψουν οι άδειες, οι οποίες έχουν ζητηθεί από άλλες υπηρεσίες -μπορεί να είναι η Αρχαιολογική Υπηρεσία ή κάποια άλλη- που πρέπει να δώσουν οπωσδήποτε μια αρχική έγκριση, ώστε να συνεχίσει ο επιχειρηματίας. Σκεφθείτε να γίνει αμέσως με την κατάθεση του φακέλου και -ένα πολύ απλό πράγμα- αν είναι αρχαιολογικός χώρος εκεί κοντά και δεν επιτρέπεται να μην υπάρξει επιστροφή από την αντίστοιχη υπηρεσία και να χρειαστεί μέσα σε είκοσι μέρες να του ανακληθεί.

Νομίζουμε ότι δεν είναι μεγάλο το χρονικό διάστημα των δυο μηνών και εν πάση περιπτώσει είναι το ανώτατο όριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει κανείς άλλος να μιλήσει επί της ενότητας των άρθρων 9 έως 19 και εισερχόμαστε στην ψήφισή τους κεχωρισμένων.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 13 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 14 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 15 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 16 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 17 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 18 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το άρθρο 19 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη συζήτηση αυτής της ενότητας των άρθρων.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.05' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 10 Ιουλίου 1997 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων και άλλες διατάξεις".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ